

Bruxelles, 26. studenoga 2021.
(OR. en)

14365/21

**Međuinstitucijski predmet:
2021/0376 (COD)**

**EF 364
ECOFIN 1166
CODEC 1543
IA 190**

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	25. studenoga 2021.
Za:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2021) 721 final
Predmet:	Prijedlog DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu postupaka delegiranja, upravljanja rizikom likvidnosti, nadzornog izvješćivanja, pružanja usluga depozitara i skrbništva te odobravanja zajmova od strane alternativnih investicijskih fondova

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2021) 721 final.

Priloženo: COM(2021) 721 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 25.11.2021.
COM(2021) 721 final

2021/0376 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o izmjeni direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu postupaka delegiranja,
upravljanja rizikom likvidnosti, nadzornog izvješćivanja, pružanja usluga depozitara i
skrbništva te odobravanja zajmova od strane alternativnih investicijskih fondova**

(Tekst značajan za EGP)

{SEC(2021) 570 final} - {SWD(2021) 340 final} - {SWD(2021) 341 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Razlozi i ciljevi prijedloga

Ovim se zakonodavnim prijedlogom predlažu izmjene Direktive o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova (Direktiva o UAIF-ima – Direktiva 2011/61/EU)¹ i, u relevantnoj mjeri, Direktive koja se odnosi na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire („UCITS”) (Direktiva o UCITS-ima – Direktiva 2009/65/EZ)².

Komisija je preispitala područje primjene Direktive o UAIF-ima kako je propisano člankom 69. Direktive. Komisija je smatrala da su brojna pitanja istaknuta u reviziji Direktive o UAIF-ima jednako važna za djelatnosti UCITS-a. Slijedom toga, cilj je ovog zakonodavnog prijedloga riješiti ta pitanja izmjenom Direktive o UAIF-ima i Direktive o UCITS-ima kako bi njihovi zahtjevi bili bolje usklađeni.

Direktiva o UAIF-ima donesena je 8. lipnja 2011. kao dio odgovora politike na globalnu finansijsku krizu, kojom su razotkrivene slabosti i ranjivosti određenih djelatnosti fondova koji bi mogli povećati rizike za širi finansijski sustav³.

Direktiva o UAIF-ima regulatorna je inicijativa za razdoblje nakon krize kojom se nastoji uspostaviti dosljedan nadzorni pristup rizicima koje djelatnosti alternativnih investicijskih fondova („AIF-i”) mogu stvoriti ili prenijeti u finansijski sustav. Direktivom se nastoji osigurati i visoka razina zaštite ulagatelja uz istodobno olakšavanje integracije AIF-a na tržiste EU-a⁴. Upravitelji alternativnih investicijskih fondova (UAIF-i) dužni su djelotvorno upravljati rizicima i osigurati odgovarajuću transparentnost djelatnosti AIF-a kojima upravljaju. Ako ispunjavaju te zahtjeve, mogu upravljati i trgovati AIF-ima s profesionalnim ulagateljima u cijeloj Uniji s jedinstvenim odobrenjem svojeg matičnog nadzornog tijela⁵. Direktiva o UAIF-ima postala je važan stup unije tržišta kapitala („CMU”)⁶ zahvaljujući sposobnosti investicijskih fondova da ponude pristup tržišno utemeljenim izvorima financiranja i omoguće ulagateljima da u skladu sa svojim preferencijama bolje raspodijele svoju štednjnu u odabranom vremenskom razdoblju.

Komisija u procjeni područja primjene i funkcioniranja pravnog okvira Direktive o UAIF-ima zaključuje se da su standardi iz Direktive o UAIF-ima za osiguravanje visoke razine zaštite ulagatelja uglavnom djelotvorni⁷. Pravila o sukobu interesa, zahtjevi povezani s objavljivanjem informacija i transparentnošću nužni su za zaštitu ulagatelja. Zahtjevi za vrednovanje, koje je potrebno za utvrđivanje udjela svakog ulagatelja u određenom AIF-u i

¹ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktive 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

² Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

³ Vidjeti bilješku 1.

⁴ Uvodne izjave od 2. do 4. i uvodna izjava 94. Direktive o UAIF-ima.

⁵ Članak 32. stavak 1. Direktive o UAIF-ima.

⁶ Komunikacija Komisije Europskog parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Unija tržišta kapitala za građane i poduzeća – novi akcijski plan” (COM/2020/590 final).

⁷ Izvješće Komisije Europskog parlamentu i Vijeću o ocjeni primjene i područja primjene Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova (COM/2020/232 final).

praćenje uspješnosti AIF-a, poboljšali su disciplinu i ustroj u postupku vrednovanja imovine. Naposljetu, sustav koji se primjenjuje na depozitare, kojim se utvrđuju dužnosti i obveze depozitara, uključujući čuvanje imovine AIF-a i nadzor djelatnosti AIF-a, štiti interes ulagatelja. Njime se podupire i uredno funkcioniranje tržišta investicijskih fondova.

Financijska stabilnost i integritet tržišta ključni su ciljevi Direktive o UAIF-ima⁸. Direktivom o UAIF-ima uvedeni su alati za poboljšanje makrobonitetnog praćenja i nadzora rizika za financijsku stabilnost. UAIF-i su dužni izvješćivati nadzorna tijela o glavnim izloženostima AIF-a, njihovu profilu likvidnosti i financijskoj poluzi. Nadzorno izvješćivanje potaknuto je djelotvoran makrobonitetni nadzor i korisno je za praćenje tržišta, no granularnost dostavljenih podataka mogla bi se poboljšati. Direktivom o UAIF-ima uspostavljena je djelotvorna mreža suradnje u području nadzora koju koordinira Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala („ESMA”), čime se pridonosi konvergenciji nadzornih pristupa djelatnostima AIF-a u Europskoj uniji.

Procjena Komisije upućuje na to da Direktiva o UAIF-ima općenito ispunjava svoje ciljeve i da je usklađivanje regulatornih standarda na razini EU-a olakšalo integraciju tržišta europskih fondova za zajednička ulaganja⁹. Imovina sektora investicijskih fondova od 2008. otprilike se utrostručila s 5,5 bilijuna EUR na više od 15 bilijuna EUR te sada čini znatno veći udio ukupne imovine financijskog sektora¹⁰. Povezan je sa širim financijskim sektorom, zbog čega je važno primjereni upravljati potencijalnim sistemskim rizicima¹¹.

Direktiva o UAIF-ima sadržava opća pravila o upravljanju likvidnošću, korištenju financijske poluge i vrednovanju za upravljanje rizicima na razini fonda. Međutim, ti zahtjevi nisu dovoljno specifični da bi se u potpunosti obuhvatile posebnosti upravljanja djelatnostima izravnog pozajmljivanja koje provode AIF-i te da bi se uzeli u obzir mogući mikro i makrorizici. Regulatorna fragmentiranost u slučajevima kad su uspostavljeni nacionalni okviri za upravljanje kreditiranjem koje provode fondovi dovodi do poteškoća u utvrđivanju i učinkovitom reagiranju na moguće učinke na razini cijelog tržišta koji mogu proizaći iz djelatnosti takvih fondova. Osim toga, različiti nacionalni regulatorni pristupi promicanjem regulatorne arbitraže i različitim razinama zaštite ulagatelja otežavaju uspostavu učinkovitog unutarnjeg tržišta za AIF-e koji odobravaju zajmove.

Nadalje, u preispitivanju je istaknuto da tržišni podaci dostavljeni nadzornim tijelima imaju nedostatke ili ne sadržavaju neophodne pojedinosti, čime se smanjuje sposobnost nadležnih tijela da identificiraju nakupljanje i prelijevanje rizika na širi financijski sustav. Cilj je zakonodavnog prijedloga u skladu sa širim strategijom o nadzornim podacima poboljšati prikupljanje relevantnih podataka i ukloniti neučinkovito udvostručavanje izvješćivanja koje se provodi na temelju drugih europskih i nacionalnih propisa, kako je najavljeno u Strategiji za digitalne financije¹².

⁸ UAIF-i su dužni imenovati jedinstvenog depozitara za svaki AIF kojim upravljaju kako bi zaštitili imovinu AIF-a, pratili novčane tokove i osigurali usklađenost AIF-a s relevantnim propisima i pravilima fonda.

⁹ Vidjeti bilješku 7.

¹⁰ Izvor: statistička baza podataka ESB-a. Imovina investicijskih fondova europodručja 2008. iznosi je približno 13 % ukupne imovine financijskog sektora, u usporedbi s gotovo 20 % u 2020. (izvor: [Makrobonitetni bilten ESB-a](#), travanj 2021.).

¹¹ Vidjeti npr. ESRB-ov pregled NBFI-ja za 2020., str. 59., 62.–63. (izvor: https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.202010_eunon-bankfinancialintermediationriskmonitor2020~89c25e1973.en.pdf).

¹² Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o Strategiji za digitalne financije za EU (COM/2020/591 final).

Instrumenti za upravljanje likvidnošću („LMT-i”) omogućuju upraviteljima otvorenih fondova, koji uključuju otvorene AIF-e i sve fondove UCITS-a, da ublaže pritiske isplate u stresnim tržišnim uvjetima i bolje zaštite interese ulagatelja. Europski odbor za sistemske rizike (ESRB) i ESMA preporučuju usklađivanje pravila o uporabi LMT-a. Direktivom o UAIF-ima i Direktivom o UCITS-ima trenutačno nije predviđen minimalni usklađeni skup LMT-a¹³.

Osim toga, interesi ulagatelja mogli bi se bolje ispuniti izmjenom pravila iz Direktive o UAIF-ima kako bi se povećala učinkovitost na tržištu usluga depozitara. Trenutačni zahtjev iz Direktive o UAIF-ima da depozitar treba biti smješten u istoj državi članici kao i AIF u EU-u za koji je imenovan teško je ispuniti na manjim, koncentriranim tržištima na kojima postoji manji broj pružatelja usluga. Nedostatak tržišnog natjecanja dovodi do povećanja troškova za upravitelje fondova i manje učinkovitih struktura fondova, što može utjecati na povrate ulagatelja. Postoji potencijal za povećanje učinkovitosti upravljanja investicijskim fondovima razrjeđivanjem koncentracije tržišta depozitara na određenim nacionalnim tržištima, pri čemu treba osigurati da pružatelji usluga poštuju europske standarde.

Postoje dokazi da su depozitari ponekad spriječeni obavljati svoje dužnosti ako imovinu fonda čuva središnji depozitorij vrijednosnih papira („CSD”)¹⁴. CSD-i se ne smatraju delegatima depozitara¹⁵. Ta pravna situacija ne jamči u svim slučajevima stabilan protok informacija između skrbnika imovine AIF-a ili UCITS-a i depozitara. Stoga depozitari ne mogu učinkovito ispunjavati svoje nadzorne dužnosti ako ne postoji stabilan protok informacija o kretanjima portfelja. Ta pravna situacija može ugroziti zaštitu ulagatelja.

Režimom delegiranja u pravnim okvirima za UAIF-e i UCITS-e omogućuje se učinkovito upravljanje investicijskim portfeljima i potrebno stručno znanje na određenom zemljopisnom tržištu ili u kategoriji imovine. Tim se modelom pridonosi uspjehu fondova EU-a i upravitelja. Istodobno, u evaluaciji se zaključuje, a to potvrđuje i ESMA, da različite nacionalne nadzorne prakse u ispunjavanju zahtjeva EU-a povezanih s delegiranjem upravljanja rizikom ili portfeljem trećim stranama stvaraju nedosljednosti koje mogu smanjiti ukupnu razinu zaštite ulagatelja¹⁶. Nedovoljna jasnoća primjenjivih regulatornih standarda smanjuje pravnu sigurnost, povećava razlike u rezultatima nadzora i u konačnici ne osigurava ujednačenu razinu zaštite ulagatelja u Uniji.

Bile bi potrebne dodatne mjere za provedbu zahtjeva Direktive kojima bi se osiguralo da UAIF-i raspoređuju potrebne ljudske resurse za obavljanje zadržanih zadaća ako su neki od njihovih poslova delegirani trećim stranama te kako bi se velik dio provedbenih pravila, kako je utvrđeno u Uredbi o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova („Uredba o UAIF-ima“) u tom području, prenio na regulatorni okvir UCITS-a¹⁷. Te bi mjere bile utvrđene u

¹³ Osim toga, nepostojanje minimalnog skupa LMT-a može dovesti do razlika među državama članicama iz perspektive integracije tržišta.

¹⁴ Kao dio poslijetrgovinske infrastrukture, CSD-i upravljaju sustavima namire vrijednosnih papira, sudjeluju u kontroli integriteta izdanja, čime se sprečava neopravdano stvaranje ili smanjenje izdanih vrijednosnih papira, te sudjeluju u osiguravanju kolaterala za operacije monetarne politike i u osiguravanju kolaterala između kreditnih institucija. CSD-i isto tako drže vrijednosne papire svojih sudionika.

¹⁵ Posljednja alinea članka 21. stavka 11. Direktive o UAIF-ima.

¹⁶ Dopis ESMA-e Europskoj komisiji od 18. kolovoza 2020. o preispitivanju Direktive o UAIF-ima (izvor: [esma34-32-551_esma_letter_on_aifmd_review.pdf\(europa.eu\)](https://esma34-32-551_esma_letter_on_aifmd_review.pdf(europa.eu))).

¹⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 231/2013 od 19. prosinca 2012. (Uredba o UAIF-ima) o dopuni Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na izuzeća, opće uvjete poslovanja, depozitare, finansijsku polugu, transparentnost i nadzor, uključujući detaljne zahtjeve za nadzorno izvješćivanje koji se odnose na AIF-e (SL L 83, 22.3.2013., str. 1.-95.).

provedbenim aktima Komisije nakon što se mandat za to dodijeli donošenjem ovog prijedloga za izmjenu direktiva.

Predlažu se izmjene i Direktive o UAIF-ima i Direktive o UCITS-ima u pogledu delegiranja, upravljanja rizicima likvidnosti, izvješćivanja o podacima za potrebe praćenja tržišta i regulatornog tretmana skrbnika, dok bi Direktivu o UAIF-ima trebalo izmijeniti kad je riječ o djelatnostima investicijskih fondova koji odobravaju zajmove i prekograničnog pristupa uslugama depozitara.

- Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Prijedlozi za izmjenu zakonodavstva o europskim investicijskim fondovima u skladu su s planom Komisije za uniju tržišta kapitala donesenim 24. rujna 2020. Cilj je unije tržišta kapitala omogućiti protok kapitala širom EU-a u korist potrošača, ulagatelja i poduzeća, bez obzira na njihovu lokaciju. Zbog krize uzrokovane bolešću COVID-19 ostvarenje unije tržišta kapitala postalo je hitnije jer je tržišno financiranje ključno za oporavak europskog gospodarstva i povratak dugoročnom rastu. Predloženim zakonodavnim izmjenama poduprla bi se integracija tržišta, što bi pridonijelo postizanju tih ciljeva.

U učinkovitoj i djelotvorno nadziranoj uniji tržišta kapitala fondovi koji odobravaju zajmove mogu europskim poduzećima i MSP-ovima pružiti alternativni izvor financiranja, čime im se omogućuje pristup širem rasponu mogućnosti financiranja po konkurentnim cijenama¹⁸. Ti fondovi imaju potencijal izravno pridonijeti otvaranju radnih mjesta, gospodarskom rastu, inovacijama, zelenoj tranziciji i oporavku od pandemije bolesti COVID-19. Ti fondovi mogu poslužiti i kao zaštitni mehanizam ili ublaživač šoka ako je likvidnost ograničena time što će osigurati financiranje zajmovima i kad se tradicionalniji zajmodavci povuku s tržišta. Stoga su zakonodavni prijedlozi usklađeni s općom strategijom za uniju tržišta kapitala kako bi se nastavila izgradnja unutarnjeg tržišta za finansijske usluge i kako bi financiranje postalo pristupačnije za europska poduzeća.

Osim toga, predloženim izmjenama Direktive o UAIF-ima i Direktive o UCITS-ima nastaje se bolje zaštiti interesi ulagatelja i osigurati da upravitelji investicijskih fondova, koji svoje poslove delegiraju trećim osobama, poštuju iste visoke standarde koji se primjenjuju u cijeloj Uniji.

Nadalje, prijedlog izmjene Direktive o UAIF-ima sadržava mjere za dostupnost i uporabu LMT-a u razdoblju tržišnog stresa. Mogućnost aktivacije LMT-a može zaštiti vrijednost novca ulagatelja, smanjiti pritisak na fond povezan s likvidnošću i ublažiti šire posljedice sistemskih rizika u situacijama stresa na razini tržišta. Prijedlogom o nadzornom izvješćivanju pridonosi se uspostavi zajedničkog podatkovnog prostora u finansijskom sektoru, koji je dio Strategije za digitalne financije¹⁹. Podaci koje dostavljaju UAIF-i i UCITS-i bili bi dio integriranog sustava prikupljanja podataka kojim bi se europskim i nacionalnim nadzornim tijelima pružali točni, usporedivi i pravodobni podaci, pri čemu bi se skupni troškovi izvješćivanja i opterećenje za sve strane sveli na najmanju moguću mjeru.

Osim toga, preispitivanje Direktive o UAIF-ima utjecat će na UAIF-e koji upravljaju AIF-ima uređenima Uredbom o europskim fondovima za dugoročna ulaganja („ELTIF“) (Uredba o ELTIF-ima – Uredba (EU) 2015/760)²⁰. Uredba o ELTIF-ima je uredba o europskim proizvodima koja se preispituje usporedno s Direktivom o UAIF-ima, a zakonodavni

¹⁸ Vidjeti prethodnu bilješku 6.

¹⁹ Vidjeti bilješku 12.

²⁰ Uredba (EU) 2015/760 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o europskim fondovima za dugoročna ulaganja (SL L 123, 19.5.2015., str. 98.–121.).

prijedlog za izmjenu Uredbe o ELTIF-ima donosi se istog dana kao i ovaj prijedlog. UAIF-i koji upravljaju ELTIF-ima vjerojatno će imati koristi od lakšeg prekograničnog pristupa uslugama depozitara ako se ti fondovi nalaze na manjim tržištima. Poboljšanje zahtjeva za nadzorno izvješćivanje imalo bi i pozitivan učinak na regulatorno opterećenje UAIF-a koji dugoročno upravljaju ELTIF-ima. Uključivanje CSD-a u lanac skrbništva pozitivno bi utjecalo na interes ulagatelja s obzirom na udio udjela ELTIF-a koji bi CSD-i mogli držati na skrbništvu.

Još jedna točka interakcije Uredbe o ELTIF-ima i izmijenjene Direktive o UAIF-ima odnosit se na djelatnosti odobravanja zajmova. Predloženom Direktivom uvela bi se neka opća načela za UAIF-e koji su aktivni na kreditnim tržištima. Predloženi pragovi za pozajmljivanje AIF-a financijskim institucijama usklađeni su s pragom diversifikacije koji se primjenjuje na ELTIF-e koji se prodaju samo malim ulagateljima. U slučaju da postoji razlika između Direktive o UAIF-ima i Uredbe o ELTIF-ima, pravila o proizvodima iz Uredbe o ELTIF-ima primjenjivala bi se kao *lex specialis*.

- Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Očekuje se da će se stvaranjem unutarnjeg tržišta za fondove koji odobravaju zajmove povećati dostupnost alternativnih izvora finansiranja realnom gospodarstvu. Vjerojatno je da će se aktivnostima takvih fondova na kreditnom tržištu olakšati prelazak na održivu budućnost ulaganjem u zeleno gospodarstvo, čime bi se poduprli širi ciljevi europskog zelenog plana.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- Pravna osnova**

Članak 53. stavak 1. UFEU-a (bivši članak 47. stavak 2. UEZ-a) pravna je osnova za direktive 2011/61/EU i 2009/65/EZ. Za odabrane opcije politike i konkretnu strukturu pravila odgovarajuća je pravna osnova članak 53. stavak 1. UFEU-a o pokretanju i obavljanju djelatnosti samozaposlenih osoba. Primjenjuje se za regulaciju financijskih posrednika, njihovih investicijskih usluga i djelatnosti.

Predloženim poboljšanjima Direktive o UAIF-ima promiču se pouzdani postupci za zajmove koje odobravaju AIF-i i daljnja integracija tržišta u tom segmentu te se istodobno osigurava da se rizici za financijsku stabilnost općenito bolje prate. Potrebno je uskladiti pravila o dostupnosti i uporabi instrumenata za upravljanje likvidnošću za UAIF-e i UCITS-e kako bi se osigurala veća djelotvornost svih odgovora upravitelja otvorenih fondova ili nadzornih tijela u situacijama stresa na tržištu. Svrha je olakšavanja pristupa prekograničnom pružanju usluga depozitara daljnja integracija tržišta AIF-a u EU-u uz osiguravanje visoke razine zaštite ulagatelja. Prijedlogom se nastoji postići dosljedan pristup aktivnostima delegiranja koje provode upravitelji i nadzorna tijela europskih investicijskih fondova.

Jednostranim djelovanjem država članica ne mogu se ukloniti regulatorne praznine Direktive o UAIF-ima i postići ti ciljevi pojedinačno. Stoga Unija može donositi mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj Uniji.

- Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Direktiva o UAIF-ima i Direktiva o UCITS-ima donesene su uz potpuno poštovanje načela supsidijarnosti, pri čemu se nastoje postići ciljevi koji su u svojoj suštini transnacionalni – ukloniti fragmentiranost tržišta, ublažiti rizike za financijsku stabilnost i osigurati visoku rizinu zaštite ulagatelja. Direktiva je odabrana kako bi se postigla odgovarajuća ravnoteža između razine EU-a i nacionalne razine.

Predloženim poboljšanjima Direktive o UAIF-ima i Direktive o UCITS-ima ta regulatorna struktura upotpunjuje se dodatnim regulatornim zahtjevima i pojašnjenjima te se nastoji očuvati ravnoteža između usklađivanja ključnih mjera za kontrolu rizika i očuvanja fleksibilnosti država članica pri provedbi dogovorenih regulatornih standarda.

- **Proporcionalnost**

Predloženim izmjenama poštaje se načelo proporcionalnosti, kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), i ne prelazi ono što je potrebno za postizanje ciljeva dovršenja jedinstvenog tržišta za AIF-e, uz istodobno osiguravanje dosljednog pristupa makrobonitetnom nadzoru tržišta AIF-a u EU-u i visoke razine zaštite ulagatelja.

Prema potrebi, novi zahtjevi uvedeni za UAIF-e upravitelje AIF-ova koji odobravaju zajmove osmišljeni su kao opća načela. Ako su regulatorni zahtjevi specifični, njima se ne narušavaju nepotrebno postojeći poslovni modeli. Kad je riječ o zaštiti ulagatelja, predloženi dodatni zahtjevi povezani s objavljivanjem u skladu su s najboljom tržišnom praksom koja bi se trebala proširiti na sve ulagatelje u Uniji, čime bi se osigurala ista razina zaštite ulagatelja.

Prijedlozima za omogućivanje prekograničnog pristupa uslugama depozitara uspostavlja se odgovarajuća ravnoteža između potreba AIF-a i ulagatelja i izbjegavaju rizici koji bi se mogli ostvariti da ne postoji sveobuhvatna regulacija usluga depozitara na razini EU-a. Osim toga, uključivanje CSD-a u lanac skrbništva potrebno je kako bi se premostila regulatorna praznina koja umanjuje sposobnost depozitara da obavljaju svoje dužnosti i koja bi mogla našteti ulagateljima AIF-a i UCITS-a. Predložena mjera razmjerna je i uzima u obzir status već ovlaštenih subjekata.

Predloženim pojašnjenjima režima delegiranja zadržavaju se vrijedne značajke tih djelatnosti, a istodobno se osiguravaju dostatni ljudski resursi kako bi se nadziralo da upravitelj AIF-a ili UCITS-a i dalje obavlja delegirane i temeljne poslove.

Stoga je zakonodavni prijedlog razmjeran ciljevima koji se žele postići.

- **Odabir instrumenta**

Ovim se prijedlogom izmjenjuju direktive 2011/61/EU i 2009/65/EZ. Stoga je kao instrument za izmjenu postojećih pravila najprikladnije odabrati direktivu.

Cilj je uskladiti nacionalna pravila kojima se povećava fragmentiranost tržišta, stvaraju neučinkovitosti na tržištu AIF-a i smanjuje zaštita ulagatelja AIF-a i UCITS-a. Cilj je prijedloga uskladiti i pojasniti regulatorne standarde koje će države članice moći prenijeti u svoje nacionalno zakonodavstvo, unaprijediti integraciju unutarnjeg tržišta, poboljšati nadzor tržišta i osigurati istu razinu zaštite ulagatelja u cijeloj Uniji. Stoga je Direktiva kojom se uvode potrebne izmjene postojećih direktiva kojima se uređuju djelatnosti UAIF-a i UCITS-a najprikladniji izbor.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Komisija je provela evaluaciju Direktive o UAIF-ima i zaključila da je Direktiva o UAIF-ima općenito dobro funkcionirala i u velikoj mjeri ostvarila svoje ciljeve uspostave učinkovitog nadzornog okvira za UAIF-e te osigurala visoku razinu zaštite ulagatelja i olakšala stvaranje tržišta AIF-a u EU-u. Međutim, kako bi se uzela u obzir nova kretanja na tržištu od stupanja na snagu Direktive o UAIF-ima, bilo bi korisno poboljšati one elemente okvira koji nisu bili u dovoljnoj mjeri uzeti u obzir na početku Direktive.

Različiti nacionalni pristupi otežavaju pružanje usluga u drugoj državi članici i ometaju razvoj unutarnjeg tržišta AIF-a. Nedovoljna ponuda usluga depozitara i različiti nacionalni regulatorni standardi za kreditne AIF-e narušavaju jednake uvjete za AIF-e. Nadalje, različita nacionalna pravila o AIF-ima koji odobravaju zajmove i nedovoljna dostupnost tržišnih podataka za nadzorna tijela stvaraju poteškoće nadzornim tijelima pri praćenju rizika za finansijsku stabilnost i očuvanju integriteta tržišta. Slično tome, različita dostupnost instrumenata za upravljanje likvidnošću ograničava djelotvornost mogućeg odgovora upravitelja otvorenih fondova ili nadzornih tijela u situacijama stresa na tržištu. Naposljetku, to što nadzorna tijela različito tumače pravila o delegiranju umanjuje pravnu sigurnost za upravitelje fondova i visoku razinu zaštite ulagatelja, posebno ako europski subjekti delegiraju upravljanje rizikom ili portfeljem izvan Europske unije.

- Savjetovanja s dionicima**

Javno savjetovanje o preispitivanju Direktive o UAIF-ima pokrenuto je 22. listopada 2020. i sadržavalo 102 pitanja o različitim aspektima preispitivanja Direktive o UAIF-ima. Zaključeno je 29. siječnja 2021., a dobivena su 132 odgovora.

Nešto više od polovine ispitanika u javnom savjetovanju nije imalo mišljenje o tome postoji li potreba za usklađivanjem zahtjeva za UAIF-e upravitelje AIF-a koji odobravaju zajmove. Ta skupina obuhvaćala je najveća industrijska udruženja. Među ispitanicima njih 23 % smatralo je da nisu potrebna dodatna pravila, dok se među javnim tijelima sedam od deset država članica koje su odgovorile na javno savjetovanje složilo da se zahtjevi za UAIF-e upravitelja AIF-ima koji odobravaju zajmove moraju uskladiti na razini EU-a. Smatrali su da su pravila na razini EU-a potrebna kako bi se izjednačili uvjeti i ublažili rizici koji mogu nastati zbog te djelatnosti. Prijedlogom se uspostavlja dobra ravnoteža između onoga što je potrebno za očuvanje finansijske stabilnosti i poticanje razvoja tržišta AIF-a koji odobravaju zajmove u Uniji.

Slično tome, većina javnih tijela koja su odgovorila na javno savjetovanje podržala je prijedlog o pojašnjavanju pravila o delegiranju iz direktive o UAIF-ima i UCITS-ima. S druge strane, velika većina ispitanika iz industrije smatra da su pravila o delegiranju dovoljno jasna da se sprijeći osnivanje fiktivnih subjekata u EU-u. Međutim, neki su ispitanici željeli dodatno pojašnjenje o tome je li neka poslovna praksa obuhvaćena okvirom delegiranja jer su države članice imale znatno različita tumačenja. Prijedlogom se pružaju potrebna pojašnjenja uz istodobno očuvanje pogodnosti sustava delegiranja na temelju Direktive o UAIF-ima i Direktive o UCITS-ima.

Među dionicima iz privatnog i javnog sektora postoji široka potpora usklađivanju instrumenata za upravljanje likvidnošću na razini EU-a (28/40 ukupno, 8/9 javna tijela, 15/23 industrija). Nacionalna nadležna tijela se u slučaju aktiviranja LMT-a zalažu i za bolju suradnju (15/40 ukupno, 5/9 javna tijela, 6/23 industrija), posebno u situacijama s prekograničnim učincima. Podupiru prijedlog o proširenju dostupnosti LMT-a u Uniji i ovlašćivanju upravitelja fondova i nadzornih tijela da u stresnim tržišnim uvjetima upotrijebe LMT-e.

Većina dionika (približno 70 %) i ESMA (prema njezinu mišljenju) podupiru uključivanje CSD-a u lanac skrbništva. Prijedlog je proporcionalan jer se njime ne zahtijeva da depozitari provode dubinsku analizu europskih CSD-a.

Kad je riječ o pitanju manjih tržišta depozitara, javna tijela država članica u svojem su odgovoru na javno savjetovanje navela da podržavaju zadržanu mogućnost davanja ovlasti nacionalnim nadležnim tijelima da dopuste prekograničnu nabavu usluga depozitara. Većina ispitanika nije podržala uvođenje putovnice za depozitare, pri čemu su kao razlog naveli rizik

od koncentracije tržišta depozitara, manju zaštitu ulagatelja i izazove povezane s nadzorom. Komisija stoga predlaže mjeru otvaranja pristupa prekograničnim uslugama depozitara ako je to potrebno do trenutka kad se u tom području uoče pozitivna regulatorna kretanja.

Većina dionika dala bi prednost postupnom pristupu potencijalnim izmjenama zahtjeva povezanih s nadzornim izvješćivanjem za UAIF-e i UCITS-e. Taj je pristup prihvaćen u prijedlogu time što se nadzornim tijelima nalaže dubinska studija izvedivosti koja uključuje istraživanje mogućih sinergija između postojećih zahtjeva povezanih s nadzornim izvješćivanjem u skladu s različitim zakonima EU-a.

- Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Pri preispitivanju Direktive o UAIF-ima Komisija se oslanjala na opsežan pripremni rad vanjskog ugovornog suradnika koji je proveo opću anketu i izradio studiju utemeljenu na podacima o učinkovitosti Direktive o UAIF-ima²¹. Komisija je uzela u obzir i glavne pouke s internetske konferencije o preispitivanju Direktive o UAIF-ima organizirane 25. studenoga 2020. na kojoj su sudjelovali član Europskog parlamenta, nacionalna nadzorna tijela, ESRB, ESMA, predstavnici sektora i ulagatelja. Nadalje, Komisija se uz javno dostupna izvješća, studije, ankete, dokumente o stajalištu i druge relevantne dokumente koje su sastavili privatni i javni dionici oslanjala na podatke organizacije Morningstar i informacije iz izvješća ESMA-e, Odbora za finansijsku stabilnost (FSB) i Međunarodne organizacije nadzornih tijela za vrijednosne papire (IOSCO). Komisija je razmotrila doprinos radionica, bilateralnih sastanaka i savjetovanja s državama članicama i dionicima iz sektora, uključujući upravitelje imovinom, proizvođače proizvoda, predstavnike malih ulagatelja i investicijske fondove koji djeluju u području alternativnih ulaganja. Naposljetku, pregledana je akademska literatura, posebno literatura o učincima Direktive o UAIF-ima na tržišta, finansijsku stabilnost i zaštitu ulagatelja.

- Procjena učinka**

U okviru priprema za ovu zakonodavnu inicijativu provedena je procjena učinka.

Odbor za nadzor regulative izdao je 16. srpnja 2021. pozitivno mišljenje o procjeni učinka podnesenoj za preispitivanje Direktive o UAIF-ima i zatražio dodatna pojašnjenja.

Primjedbe iznesene u mišljenju Odbora za nadzor regulative	Mjere poduzete kako bi se uzele u obzir primjedbe u procjeni učinka
U izvješću bi trebalo pružiti jasnija objašnjenja opsega i posebnosti problemâ, posebno u vezi s kreditnim fondovima i ograničenom ponudom usluga depozitara.	Glavna uprava FISMA dodala je detaljnija objašnjenja problema. Objašnjenja se posebno odnose na: <ul style="list-style-type: none">- potencijalne sistemske rizike koje čini rast kreditnog segmenta tržišta AIF-a, pitanja povezana s razvojem fragmentiranih nacionalnih režima odobravanja kredita širom Unije,- stanje na tržištima pogodenima ograničenom ponudom usluga depozitara i potreba za intervencijom na razini Unije.

²¹ Izvješće o provedbi Direktive o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova – Direktiva 2011/61/EU, (izvješće KPMG-a, prosinac 2018.).

<p>U izvješću se ne razmatraju u dovoljnoj mjeri sve dostupne opcije na dosljedan način, posebno za usklađivanje zahtjeva za kreditne fondove.</p>	<p>GU FISMA detaljnije je objasnila osnovu na temelju koje je odabrana najpoželjnija opcija i njezine različite sastavnice te razloge za odbacivanje opcija, kao i glavne razlike među svim opcijama.</p>
<p>U procjeni učinka trebalo bi se raspravljati o učincima mjera usklađivanja i smanjenja rizika te pojasniti učinak na trošak financiranja za MSP-ove.</p>	<p>GU FISMA dodala je objašnjenja o učincima usklađivanja, npr. u vezi s odobravanjem zajmova. Objasnila je i moguće učinke inicijative na tržište i dostupnost/trošak financiranja za MSP-ove.</p>
<p>U izvješću bi trebalo dodatno razraditi područja koja se mogu pojednostavniti i kvantitativno odrediti odnosno navesti podatke.</p>	<p>GU FISMA dostavila je dokaze na temelju iskustava i, ako su bili dostupni, dodatne podatke, npr. povezane sa štednjom za depozitare i korisnike usluga depozitara na manjim tržištima.</p> <p>Ako su podaci nedostajali, GU FISMA je uključila dodatne parametre za praćenje kako bi se osigurala buduća dostupnost dodatnih podataka, npr. povezanih s izvješćivanjem.</p>

Razmatralo se treba li predložiti manji broj mjera za UAIF-e koji upravljaju fondovima koji odobravaju zajmove, a ostalo prepustiti nacionalnom diskrecijskom pravu. Međutim, zbog različitih nacionalnih pristupa fondovima koji odobravaju zajmove postojao bi rizik da se ne postigne cilj podupiranja sigurnog i održivog razvoja tog sektora. Stoga je u odabranoj opciji predložen minimalan broj zaštitnih mjera za djelatnosti fondova i profile rizičnosti.

Odabrana opcija donijet će korist malim i srednjim poduzećima (MSP-ovima), posebno usklađivanju zahtjeva za UAIF-e upravitelje AIF-ima koji odobravaju zajmove. Osim što se njome podupire veća učinkovitost upravljanja takvim AIF-ima, cilj je odabrane opcije omogućiti AIF-ima da zajmove nude prekograničnim poduzećima. U nekim državama članicama AIF-i ne smiju odobravati zajmove ili je to pravo rezervirano za fondove s lokalnim poslovnim nastanom. Ovim bi se preispitivanjem dodatno integriralo tržište fondova koji odobravaju zajmove i stvorilo više poslovnih mogućnosti za te fondove. Time bi se otvorili alternativni izvori financiranja za MSP-ove, posebno ako ne mogu dobiti kredite od banaka.

Kad je riječ o delegiranju, smatralo se da bi se davanjem većih ovlasti ESMA-i osigurala dosljednija provedba relevantnih pravila direktiva o UAIF-ima i UCITS-ima u Uniji. Međutim, prevladalo je stajalište da je u danom trenutku ta opcija u suprotnosti s načelom supsidijarnosti. Zaključeno je da bi ESMA-i trebalo pružati više informacija o postupcima delegiranja onda ako se upravljanje rizikom ili portfeljem delegira izvan Unije i da bi trebala koristiti već dostupne ovlasti, kao što je provođenje stručnih pregleda. Odabranom opcijom nastojala bi se osigurati ujednačena razina zaštite ulagatelja u cijeloj Uniji.

Razmotrena je revizija zahtjeva povezanih s nadzornim izvješćivanjem iz Uredbe o UAIF-ima bez traženja sinergija s drugim postojećim okvirima za izvješćivanje. Svaka promjena obveza nadzornog izvješćivanja mora podrazumijevati znatne troškove usklađivanja. Stoga se smatralo praktičnijim predložiti zakonodavne izmjene kad bude jasnije što je potrebno za približavanje zajedničkom podatkovnom prostoru u finansijskom sektoru. Prijedlogom se pridonosi tom cilju uključivanjem europskih nadzornih tijela i Europske središnje banke (ESB) u studiju o izvedivosti spajanja dvostrukih zahtjeva povezanih s izvješćivanjem i proširenja pokrivenosti podataka kako bi se omogućilo bolje praćenje tržištâ. Ako se nadzorno

izvješćivanje poboljša, to bi imalo pozitivan učinak na praćenje i upravljanje rizicima za finansijsku stabilnost.

Slično tome, za upravljanje rizikom likvidnosti razmotrene su različite razine intervencije kako bi se osigurala finansijska stabilnost. Odabrana opcija najmanje je preskriptivna. Upravitelji otvorenih fondova mogli bi privremeno obustaviti otkup ili isplatu udjela ili dionica AIF-a ili UCITS-a. Od njih bi se zahtjevalo i da odaberu barem još jedan instrument za upravljanje likvidnošću, bez nametanja jednog instrumenta, čime bi se upraviteljima fondova prepustila konačna odluka, a koji bi mogli aktivirati ako okolnosti to zahtjevaju. Tom bi se mjerom podržala stabilnost finansijskog sustava.

Razmatrala se opcija uvođenja putovnice depozitara. Međutim, ta se opcija nije smatrala izvedivom s obzirom na neusklađenost zakonodavstva EU-a o vrijednosnim papirima i nesolventnosti. Stoga se odabranom opcijom predlaže da se dopusti prekogranični pristup uslugama depozitara ako je to potrebno dok daljnje usklađivanje na razini Unije ne postane izvedivo. Odabrana opcija dovela bi do veće učinkovitosti tržišta AIF-a u EU-u.

Naposljeku, razmatralo se trebaju li depozitari koji delegiraju skrbništvo nad imovinom AIF-a ili UCITS-a CSD-ima provoditi dubinsku analizu. Odlučeno je da bi taj zahtjev bio pretjeran, s obzirom na to da CSD-i koji imaju odobrenje za rad već podliježu strogim sektorskim zahtjevima i nadzoru. Stoga je prijedlog usmjeren na uključivanje CSD-a u lanac skrbništva bez nametanja suvišnih zahtjeva dubinske analize depozitarima.

- Primjenost i pojednostavljenje propisa**

Opći pristup koji je primijenjen u preispitivanju Direktive o UAIF-ima je predlaganje mjera koje su nužno potrebne radi finansijske stabilnosti, integracije tržišta ili zaštite ulagatelja te rješavanje pitanja kod kojih postoji jasna zabrinutost dionika.

Očekuje se da će predložena izmjena kojom se omogućuje prekogranično pružanje usluga depozitara dovesti do ušteda i za depozitare i za korisnike usluga depozitara, uključujući manje UAIF-e. Jednokratne naknade za novu licenciju i godišnje naknade za izdavanje licencija za depozitare iznose od 6 000 EUR do 9 200 EUR te od 4 400 do 9 400 EUR, ovisno o državi članici. Povećana konkurenca između pružatelja usluga depozitara vjerojatno će dovesti do pritiska na smanjenje cijene usluge.

Predviđenim pristupom nadzornim podacima pojednostavnit će se i racionalizirati postojeće obveze izvješćivanja. To će dugoročno dovesti do ušteda jer se njime nastoji smanjiti broj javnih tijela kojima UAIF izvješćuje o podacima koji se preklapaju. Tim se pristupom osigurava i da će se jednokratni troškovi koji proizlaze iz izmjena svesti na najmanju moguću mjeru time što će osigurati primjerno planiranje unaprijed i cjelovit pogled na nadzorno izvješćivanje u različitim sastavnicama zakonodavstva EU-a, uzimajući u obzir razvoj digitalnog okruženja.

- Temeljna prava**

Ovim prijedlogom promiču se prava utvrđena Poveljom o temeljnim pravima („Povelja”). Glavni je cilj ove inicijative olakšati ostvarivanje prava na pružanje usluga u bilo kojoj državi članici, kako je propisano člankom 15. stavkom 2. Povelje, tako što će se osigurati da nema diskriminacije, među ostalim i one neizravne, na temelju državljanstva (daljnja provedba članka 21. stavka 2. Povelje).

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog ne utječe na proračun Komisije.

5. DRUGI ELEMENTI

- Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Ova Direktiva bit će podložna evaluaciji pet godina nakon datuma njezina prenošenja u nacionalno pravo. Komisija će se osloniti na i. povratne informacije iz javnog savjetovanja, ii. rasprave s ESMA-om i nadzornim tijelima te iii. podatke o nadzornom izvješćivanju.

Komisija će kontinuirano osiguravati usklađenost i provedbu. ESMA će pratiti primjenu zahtjeva povezanih s delegiranjem na temelju svojeg novog mandata da svake godine u tom području provodi ciljane usporedne analize i sastavlja izvješća o analizi obavijesti o delegiranju.

ESMA će prikupljati i podatke koji će biti korisni za praćenje kretanja na tržištima odobravanja kredita i tržištima depozitara. ESMA će i dalje prikupljati i analizirati podatke o uporabi LMT-a.

- Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Izmjene Direktive 2011/61/EU

Članak 4. dopunjuje se definicijom „središnjeg depozitorija vrijednosnih papira”, u skladu s Uredbom (EU) br. 909/2014²².

Članak 6. stavak 4. mijenja se kako bi se proširio popis pomoćnih usluga koje bi UAIF-i mogli pružati uz upravljanje zajedničkim ulaganjima. To bi uključivalo djelatnosti dopuštene drugim zakonima Unije, kao što je upravljanje referentnim vrijednostima ili servisiranje kredita.

Članak 6. stavak 6. mijenja se kako bi se ažurirala upućivanja na pravila utvrđena u Direktivi 2014/65/EU²³ koja se primjenjuju na UAIF-e koji pružaju pomoćne usluge.

Članak 7. stavak 2. mijenja se kako bi se pojasnilo da bi UAIF-i trebali predvidjeti odgovarajuće tehničke i ljudske resurse pri podnošenju zahtjeva za odobrenje UAIF-a za rad. Stoga se pri podnošenju zahtjeva za odobrenje moraju detaljno opisati ljudski i tehnički resursi koji će se upotrebljavati za obavljanje njegovih poslova i nadzor nad delegatima.

Članak 7. stavak 5. dopunjuje se kako bi se osiguralo da se informacije koje nedostaju prikupljaju na razini EU-a kako bi se utvrstile prakse povezane s delegiranjem. Stoga se predlaže da ESMA prima obavijesti o postupcima delegiranja ako se upravljanje rizikom ili portfeljem delegira subjektima iz trećih zemalja u većoj mjeri nego što je zadržano.

Umeće se članak 7. stavak 8. kako bi se osiguralo da ESMA dobiva dosljedne informacije o postupcima delegiranja. Stoga se predlaže da se ESMA-i dodijeli ovlast za izradu nacrta regulatornih tehničkih standarda kojima se propisuju sadržaj, oblici i postupci za prijenos obavijesti o delegiranju. Kako bi se olakšalo donošenje utemeljene političke odluke u tom području, ESMA je dužna suzakonodavcima EU-a i Komisiji (članak 7. stavak 9.) dostavljati redovita izvješća u kojima se analiziraju tržišne prakse u pogledu delegiranja, usklađenost sa

²² Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.).

²³ Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu finansijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014.).

zahtjevima koji se primjenjuju na delegiranje u skladu s Direktivom 2011/61/EU i konvergencija nadzora u tom području.

Članak 8. stavak 1. točka (c) mijenja se kako bi se omogućilo UAIF-u da zaposli najmanje dvije osobe na puno radno vrijeme ili angažira dvije osobe koje UAIF neće zaposliti, ali će se ipak obvezati da će voditi poslovanje UAIF-a u opsegu punog radnog vremena, i koje imaju boravište u Uniji, čime se osigurava minimalna stabilnost unutar UAIF-a.

Umeće se članak 15. stavak 3. točka (d) kako bi se uveo zahtjev da UAIF-i koji upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove moraju provoditi učinkovite politike, postupke i procese za odobravanje zajmova. Pritom moraju procijeniti kreditni rizik te upravljati svojim kreditnim portfeljima i pratiti ih, što bi trebalo periodički preispitivati.

Umeće se članak 15. stavci 4.a, 4.b i 4.c kako bi se smanjio rizik za finansijski sustav ograničavanjem kreditiranja na samo jednog zajmoprimca ako je taj zajmoprimac finansijska institucija.

Umeće se članak 15. stavak 4.d kako bi se spriječili mogući sukobi interesa time što se AIF-u zabranjuje pozajmljivanje svojem UAIF-u ili zaposlenicima, depozitaru ili delegatu.

Umeće se članak 15. stavak 4.e kako bi se izbjegle situacije moralnog rizika u kojima se zajmovi odobravaju kako bi se odmah prodali na sekundarnom tržištu. U tu se svrhu predlaže da se od AIF-a zahtijeva da zadrže gospodarski interes od 5 % zamišljene vrijednosti zajmova koje su odobrili i prodali.

Umeće se članak 16. stavak 2.a kako bi se izbjegle ročne neusklađenosti koje mogu uzrokovati finansijske rizike. Stoga se predlaže da AIF-i trebaju uspostaviti zatvorenu strukturu ako se u znatnoj mjeri bave odobravanjem kredita (60 %).

Kako bi se učinkovito ublažili mikrobonitetni i makrobonitetni rizici, članak 16. dopunjeno je stavcima 2.b i 2.c kako bi se UAIF-ima koji upravljaju otvorenim AIF-ima omogućio pristup potrebnim instrumentima za upravljanje rizicima likvidnosti u iznimnim okolnostima. Osim što mogu obustaviti isplate, predlaže se da se od tih UAIF-a zahtijeva da izaberu barem još jedan LMT iz Priloga V., kojim se usklađuje minimalni popis koji bi trebao biti dostupan bilo gdje u Uniji. Člankom 16. stavkom 2.e nalaže se državama članicama da se za to pobrinu u svojim jurisdikcijama. Dodaje se stavak 2.d, kojim se od UAIF-a zahtijeva da obavijeste nadležna tijela o aktivaciji ili deaktivaciji LMT-a.

Člankom 16. stavcima 2.g i 2.h nastoji se osigurati dosljedna primjena stavaka 2.b i 2.c istog članka. ESMA je stoga zadužena za izradu nacrta regulatornih tehničkih standarda kako bi se utvrstile definicije i odredile značajke LMT-a utvrđenih u Prilogu te je zadužena za izradu regulatornih tehničkih standarda kako bi UAIF-i mogli odabirati i upotrebljavati prikladne LMT-e.

Izmjenjuje se članak 46. stavak 2. točka (j), kojom se nadležna tijela ovlašćuju da od UAIF-a zahtijevaju da aktivira ili deaktivira relevantni LMT. Ta se ovlast proširuje i na UAIF-e izvan EU-a dodavanjem članka 47. stavka 4. točke (d). U skladu s predloženim člankom 50. stavcima od 5.a do 5.g nadležna tijela dužna su obavijestiti druga relevantna tijela, ESMA-u i ESRB prije nego što zatraže aktivaciju ili deaktivaciju instrumenta za upravljanje likvidnošću. Predloženim stavcima utvrđuju se i načela suradnje u takvim slučajevima. Predloženim člankom 50. stavkom 7. ESMA bi dobila ovlasti za izradu regulatornih tehničkih standarda u kojima bi bilo navedeno kad bi intervencija nadležnih tijela bila opravdana.

Članak 20. stavak 1. mijenja se kako bi se pojasnilo da se postupci delegiranja primjenjuju na sve poslove navedene u Prilogu I. i na pomoćne usluge dopuštene u skladu s člankom 6.

stavkom 4. U skladu s time u članku 20. stavku 1. točki (f) i članku 20. stavnima 3., 4. i 6. uvodi se tekst koji se odnosi na usluge, a ne samo na poslove.

Članak 21. stavak 11. posljednja alineja mijenja se kako bi se središnji depozitoriji vrijednosnih papira (CSD-i) uveli u lanac skrbništva kad pružaju konkurentne usluge skrbništva, čime se izjednačavaju uvjeti među skrbnicima i osigurava da depozitari imaju pristup informacijama potrebnima za obavljanje svojih dužnosti. Predlaže se oslobođanje depozitara od zahtjeva da provode *ex ante* dubinsku analizu ako je skrbnik CSD jer se on dovoljno provjerava pri traženju odobrenja za rad.

Kako bi se osigurao bolji nadzor, članak 21. stavak 16. mijenja se tako da se određuje da depozitari surađuju ne samo sa svojim nadležnim tijelima nego i s nadležnim tijelima AIF-a koji ih je imenovao depozitarima i s nadležnim tijelima UAIF-a koji upravlja AIF-om.

Članak 23. dopunjeno je stavnima 1. i 4. kako bi se poboljšala transparentnost djelatnosti UAIF-a za ulagatelje dodatnim objavljivanjem koje UAIF mora osigurati, odnosno uvjetima za uporabu LMT-a i naknadama koje će snositi UAIF ili njegova povezana društva te periodičnim izvješćivanjem o svim izravnim i neizravnim naknadama i pristojbama koje su izravno ili neizravno naplaćene ili dodijeljene AIF-u ili bilo kojem od njegovih ulaganja. Od UAIF-a se zahtjeva i da izvješćuju ulagatelje o sastavu portfelja odobrenih kredita.

Članak 24. stavak 1. se mijenja, a članak 24. stavak 2. točka (d) se briše, čime se uklanjuju ograničenja iz stavka 1. za podatke koje bi nadležna tijela trebala moći dobiti od UAIF-a o AIF-ima kojima upravljaju. Predlaže se da ESMA izradi nacrt regulatornih tehničkih standarda i nacrt provedbenih tehničkih standarda koji će zamijeniti postojeći obrazac za nadzorno izvješćivanje utvrđen u Prilogu IV. Direktivi o UAIF-ima kojim se dopunjuje Uredba o UAIF-ima.

Umetanjem članka 38.a od ESMA-e se zahtjeva da redovito provodi usporednu analizu nadzornih praksi u primjeni pravila o delegiranju, s posebnim naglaskom na sprečavanju osnivanja fiktivnih subjekata. Novim člankom 69.b od Komisije bi se zahtjevalo da preispita sustav delegiranja iz Direktive 2011/61/EU i njezine provedbene mjere radi predlaganja potrebnih izmjena kako bi se spriječilo osnivanje fiktivnih subjekata. Trebalo bi ocijeniti i mogućnost uvođenja putovnice za depozitare i funkcioniranje pravila za UAIF-e koji upravljaju kreditnim AIF-ima.

Suradnja u području nadzora ojačana je umetanjem stavaka od 5.a do 5.g u članak 50. Nadležno tijelo države članice domaćina UAIF-a može od nadležnog tijela matične države članice UAIF-a zatražiti da izvrši svoje nadzorne ovlasti i navesti razloge za svoj zahtjev te obavijestiti ESMA-u i ESRB ako postoje rizici za finansijsku stabilnost. Izmjenama članka 50. stavka 5. smanjuje se teret dokazivanja za nadležna tijela tako što se od tijela primatelja zahtjeva da poduzmu odgovarajuće mjere. Nadalje, ESMA je ovlaštena od nadležnog tijela zatražiti da pred stalnim odborom predstavi predmet koji može imati prekogranične posljedice ili utjecati na finansijsku stabilnost ili zaštitu ulagatelja. Osim toga, člankom 50. stavkom 7. ESMA-i se nalaže izrada nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima se navodi u kojim situacijama nadležna tijela mogu izvršavati ovlasti u vezi s LMT-ima.

Predlaže se izmjena članka 61. stavka 5. kako bi se nadležnim tijelima omogućilo da dopuste nabavu usluga depozitara u drugim državama članicama dok se ne poduzmu mjere nakon preispitivanja potrebe za uvođenjem putovnice za depozitare.

Predlaže se izmjena Priloga I. dodavanjem točke 3. radi priznavanja kreditiranja kao zakonite djelatnosti UAIF-a. To znači da AIF-i mogu odobravati zajmove bilo gdje u Uniji, uključujući

prekogranično. U Prilog I. dodaje se točka 4. kako bi UAIF-i opravdali servisiranje sekuritacijskih subjekata posebne namjene („SPN-i”).

Predlažu se izmjene članka 21. stavka 6. točke (c), članka 35. stavka 2. točke (b), članka 36. stavka 1. točke (c), članka 37. stavka 7. točke (e), članka 40. stavka 2. točke (b) i članka 42. stavka 1. točke (c) kojima se ažuriraju zahtjevi povezani s time da subjekti iz trećih zemalja ne smiju imati poslovni nastan u jurisdikcijama koje su utvrđene kao visokorizične zemlje u skladu s najnovijim europskim zakonima o sprečavanju pranja novca.

Članak 36. stavak 1. i članak 42. stavak 1. dopunjaju se točkama (d) i (d) kojima se propisuje da bi AIF-i izvan EU-a ili UAIF-i izvan EU-a koji podliježu nacionalnim propisima i koji djeluju u pojedinačnim državama članicama trebali ispunjavati zahtjev da se ne nalaze u trećoj zemlji koja se smatra nekooperativnom u poreznim pitanjima.

Predlažu se izmjene članka 21. stavka 6. točke (d), članka 35. stavka 2. točke (c), članka 37. stavka 7. točke (f) i članka 40. stavka 2. točke (c) kako bi se ažurirali zahtjevi za subjekte iz trećih zemalja koji bi imali pristup unutarnjem tržištu samo ako imaju poslovni nastan u trećim zemljama koje nisu uvrštene na EU-ov popis nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.

Članak 47. stavak 3. mijenja se kako bi ESMA mogla objavljivati tržišne podatke koji su joj na raspolaganju u zbirnom ili sažetom obliku, čime se ublažava standard povjerljivosti.

Umeće se klauzula o preispitivanju – članak 69.b – kojom se Komisiju ovlašćuje da pokrene preispitivanje odredaba koje se odnose na delegiranje, usluge depozitara i uporabu LMT-a. Njome se i ESMA-i nalaže da izda izvješće radi pojednostavljenja zahtjeva povezanih s nadzornim izvješćivanjem za UAIF-e te da ga uzme kao osnovu za izradu nacrta regulatornih tehničkih standarda za nadzorno izvješćivanje u skladu s člankom 24. Direktive o UAIF-ima.

Izmjene Direktive 2009/65/EZ

U članku 2. stavku 1. predlaže se da se navede definicija „središnjeg depozitorija vrijednosnih papira”, u skladu s Uredbom (EU) br. 909/2014.

Članak 22.a četvrti stavak posljednja alineja mijenja se kako bi se središnji depozitoriji vrijednosnih papira (CSD-i) smatrali delegatima depozitara ako pružaju konkurentne usluge skrbništva. Time se izjednačavaju uvjeti među skrbnicima i osigurava da depozitari imaju pristup informacijama potrebnima za obavljanje njihovih dužnosti.

Članak 7. stavak 1. točka (b) mijenja se kako bi se omogućilo društvu za upravljanje UCITS-a da zaposli najmanje dvije osobe na puno radno vrijeme ili angažira dvije osobe koje društvo za upravljanje UCITS-a neće zaposliti, ali će se ipak obvezati da će voditi poslovanje društva za upravljanje UCITS-a u opsegu punog radnog vremena, i koje imaju boravište u Uniji, čime se osigurava minimalna stabilnost unutar društva za upravljanje UCITS-a.

Predlažu se izmjene članka 7. stavka 1. točaka (c) i (e) kako bi se pojasnilo da bi društva za upravljanje pri podnošenju zahtjeva za odobrenje trebala imati odgovarajuće tehničke i ljudske resurse. Stoga društvo za upravljanje pri podnošenju zahtjeva za odobrenje mora detaljno opisati ljudske i tehničke resurse koje će upotrebljavati za obavljanje svojih poslova i nadzor nad delegatima.

U članku 13. stavku 1. pojašnjava se da se postupci delegiranja primjenjuju na sve poslove navedene u Prilogu II. i na pomoćne usluge dopuštene u skladu s člankom 6. stavkom 3. U skladu s time u članku 13. stavku 1. točkama (b), (g), (h) i (i) uvodi se tekst koji se odnosi na usluge, a ne samo poslove.

Kako bi se bolje uskladili pravni okviri direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ za delegiranje te kako bi nadzorna tijela mogla preispitati razloge za delegiranje, umetanjem točke (j) u članak 13. stavak 1. predlaže se da se od UCITS-a zahtijeva da opravdaju cjelokupnu strukturu delegiranja objektivnim razlozima.

Članak 13. dopunjuje se stavkom 3. kako bi se osiguralo da se informacije koje nedostaju prikupljaju i analiziraju na razini EU-a kako bi se utvrstile prakse povezane s delegiranjem. Stoga se predlaže da ESMA bude obaviještena o postupcima delegiranja ako se upravljanje rizikom ili portfeljem delegira subjektima iz trećih zemalja u većoj mjeri nego što je zadržano.

Kako bi se olakšalo donošenje utemeljene političke odluke u tom području, predlaže se da se u skladu s novim člankom 13. stavkom 5. od ESMA-e zahtijeva da suzakonodavcima EU-a i Europskoj komisiji podnosi redovita izvješća u kojima se analiziraju tržišne prakse u pogledu delegiranja i usklađenost sa zahtjevima koji se primjenjuju na delegiranje u skladu s Direktivom 2009/65/EZ.

Umeće se članak 13. stavak 3. kako bi se osiguralo da ESMA dobiva dosljedne informacije o postupcima delegiranja. Stoga se predlaže da se ESMA ovlasti za izradu nacrta regulatornih tehničkih standarda kojima se propisuju sadržaj, oblici i postupci za prijenos obavijesti o delegiranju.

Novim člankom 13. stavkom 6. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranog akta kojim se dodatno određuju uvjeti za delegiranje te uvjeti pod kojima se društvo za upravljanje UCITS-a smatra fiktivnim subjektom i stoga se više ne smatra upraviteljem UCITS-a, čime se uskladjuju pravila direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u tom području.

Predlaže se dodavanje članka 18.a stavaka 1. i 2. kako bi društva za upravljanje UCITS-a, osim što mogu obustaviti isplate, morala odabratи barem još jedan LMT iz Priloga II.A, kojim se usklađuje minimalni popis koji bi trebao biti dostupan bilo gdje u EU-u. Novim člankom 18.a od država članica zahtijeva se da se za to pobrinu u svojim jurisdikcijama. Predlaže se Prilog II.A s minimalnim popisom takvih instrumenata. Kako bi se osigurala dobra informiranost ulagatelja, predlaže se da se u Prilogu I. dodatku A. točki 1.13. pojasne postupci i uvjeti za otkup ili isplatu udjela te da se pojasne okolnosti u kojima se može obustaviti otkup ili isplata ili u kojima se mogu aktivirati ili deaktivirati drugi LMT-i.

Člankom 18.a stavcima od 3. do 5. nastoji se osigurati dosljedna primjena prethodnih odredaba. ESMA je stoga zadužena za izradu nacrta regulatornih tehničkih standarda kako bi se utvrstile definicije i odredile značajke LMT-a utvrđenih u Prilogu.

Novim člankom 20.a predlaže se uvođenje obveze periodičnog nadzornog izvješćivanja za društva za upravljanje o tržištima i instrumentima kojima trguju u ime UCITS-a.

Novim člankom 20.b predlaže se da se ESMA, u suradnji s drugim europskim nadzornim tijelima i ESB-om, zaduži za izradu izvješća o izvedivosti o nastojanju postizanja učinkovitosti u nadzornom izvješćivanju. Izvješće bi sadržavalo informacije o mogućem obliku predloška za nadzorno izvješćivanje za društva za upravljanje UCITS-a, a od ESMA-e se zahtijeva da na temelju svojih nalaza izradi regulatorne tehničke standarde i nacrt provedbenih tehničkih standarda.

Članak 22.a stavak 2. mijenja se kako bi se depozitari oslobodili zahtjeva da provode *ex ante* dubinsku analizu ako je skrbnik CSD jer se on dovoljno provjerava pri traženju odobrenja za rad.

Kako bi se učinkovito ublažili mikrobonitetni i makrobonitetni rizici, predlaže se izmjena članka 84. stavka 3. kako bi se od društava za upravljanje UCITS-a zahtjevalo da obavijeste nadležna tijela o aktivaciji ili deaktivaciji LMT-a. Izmjenom članka 84. stavka 2. točke (b) nadležna se tijela ovlašćuju da interveniraju i zahtijevaju od društava za upravljanje UCITS-a da aktiviraju ili deaktiviraju relevantni LMT. Predloženim člankom 84. stavnica od 3.a do 3.e zahtjeva se da nadležna tijela obavijeste druga relevantna tijela, ESMA-u i ESRB prije nego što zatraže aktivaciju ili deaktivaciju LMT-a te da utvrde načela suradnje u takvim slučajevima. Predloženim člankom 84. stavkom 3.f ESMA bi se ovlastila za izradu regulatornih tehničkih standarda u kojima bi bilo navedeno kad bi intervencija nadležnih tijela bila opravdana.

U članku 84. stavku 5. predlaže se da se ESMA-i daju ovlasti za izradu nacrta regulatornih tehničkih standarda kako bi UCITS-i mogli odabirati i upotrebljavati prikladne LMT-e.

Članak 98. dopunjuje se stavnica 3. i 4. radi jačanja suradnje u području nadzora. Nadležno tijelo države članice domaćina UCITS-a može od nadležnog tijela matične države članice UCITS-a zatražiti da izvrši svoje nadzorne ovlasti i navesti razloge za svoj zahtjev te obavijestiti ESMA-u i ESRB ako postoje rizici za finansijsku stabilnost. Nadalje, ESMA je ovlaštena od nadležnog tijela zatražiti da pred njom predstavi predmet koji može imati prekogranične posljedice ili utjecati na finansijsku stabilnost ili zaštitu ulagatelja.

Predlaže se novi članak 101.a kako bi se od ESMA-e zahtjevalo da redovito provodi usporedne analize nadzornih praksi u primjeni pravila o delegiranju, s posebnim naglaskom na sprečavanju osnivanja fiktivnih subjekata. Novim člankom 110.a od Komisije bi se zahtjevalo da preispita sustav delegiranja iz ove Direktive i njezine provedbene mjere radi predlaganja potrebnih izmjena kako bi se spriječilo osnivanje fiktivnih subjekata.

Članci o prenošenju u nacionalno pravo i stupanju na snagu

U članku 3. prijedloga navodi se da države članice imaju 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Direktive o izmjeni da donesu i objave zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s tom Direktivom. Države članice obavještavaju Komisiju o mjerama za prenošenje.

Predlaže se da Direktiva o izmjeni stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu postupaka delegiranja, upravljanja rizikom likvidnosti, nadzornog izvješćivanja, pružanja usluga depozitara i skrbništva te odobravanja zajmova od strane alternativnih investicijskih fondova

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²⁴,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Komisija je u skladu s člankom 69. Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ preispitala primjenu i područje primjene te direktive te zaključila da su ciljevi integracije tržišta Unije za alternativne investicijske fondove („AIF”), osiguravanja visoke razine zaštite ulagatelja i zaštite financijske stabilnosti uglavnom ostvareni. Međutim, u tom je preispitivanju zaključila i da postoji potreba za usklađivanjem pravila za upravitelje alternativnih investicijskih fondova („UAIF”) koji upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove kako bi se objasnili standardi koji se primjenjuju na UAIF-e koji delegiraju svoje poslove trećim stranama, osiguralo ravnopravno postupanje prema skrbnicima, poboljšao prekogranični pristup uslugama depozitara, optimiziralo prikupljanje nadzornih podataka te olakšala primjena alata za upravljanje likvidnošću u cijeloj Uniji. Stoga su potrebne izmjene kako bi se ti regulatorni nedostaci uklonili i kako bi se poboljšalo funkcioniranje Direktive 2011/61/EU.
- (2) Isto tako, za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire („UCITS”) potrebni su pouzdan sustav delegiranja, ravnopravno postupanje prema skrbnicima, dosljednost nadzornog izvješćivanja i usklađen pristup primjeni alata za upravljanje likvidnošću. Stoga je primjereno izmijeniti i Direktivu 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁶, kojom se utvrđuju pravila o odobrenju za rad

²⁴ SL C , str. .

²⁵ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

²⁶ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

UCITS-a i njegovu poslovanju u području delegiranja, čuvanja imovine, nadzornog izvješćivanja i upravljanja rizikom likvidnosti.

- (3) Kako bi se povećala učinkovitost djelatnosti UAIF-a, popis odobrenih pomoćnih usluga iz članka 6. stavka 4. Direktive 2011/61/EU trebalo bi proširiti tako da uključi administraciju referentne vrijednosti uređenu Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁷ i servisiranje kredita uređeno Direktivom 2021/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁸.
- (4) Kako bi se osigurala pravna sigurnost, trebalo bi objasniti da UAIF-i koji pružaju pomoćne usluge koje uključuju financijske instrumente podliježu pravilima utvrđenima u Direktivi 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁹. Kad je riječ o drugoj imovini koja nije financijski instrument, od UAIF-a bi se trebalo zahtijevati da ispunjavaju zahtjeve Direktive 2011/61/EU.
- (5) Kako bi se osigurala ujednačena primjena zahtjeva utvrđenih u člancima 7. i 8. Direktive 2011/61/EU za ljudske resurse koji su potrebni UAIF-ima, trebalo bi objasniti da bi u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad UAIF-i trebali nadležnim tijelima dostaviti informacije o ljudskim i tehničkim resursima kojima će se UAIF koristiti za obavljanje svojih poslova i, prema potrebi, za nadzor osoba kojima su delegirani poslovi. Najmanje dva viša rukovoditelja koja su rezidentna u Uniji trebala bi biti zaposlena ili voditi poslovanje UAIF-a u punom radnom vremenu.
- (6) Kako bi se izradio pouzdan pregled aktivnosti delegiranja u Uniji koje su uređene člankom 20. Direktive 2011/61/EU i kako bi se oblikovale buduće odluke politike ili nadzorne mjere, nadležna tijela trebala bi Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala („ESMA”) obavješćivati o delegiranju ako UAIF subjektima u trećim zemljama delegira više poslova upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima AIF-a nego što ih sam obavlja.
- (7) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost postupka obavješćivanja u području delegiranja, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰ trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se odredili sadržaj, obrasci i postupci za standardizaciju postupka obavješćivanja o UAIF-ovim postupcima delegiranja. Obrazac za obavješćivanje trebao bi sadržavati polja s podacima o aktivnostima koje čine poslove upravljanja rizicima i upravljanja portfeljem kako bi se utvrdilo je li UAIF delegirao više takvih poslova nego što ih je zadržao. Te bi regulatorne tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrtu koji je izradila ESMA.

²⁷ Uredba (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerjenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.–65.).

²⁸ SL C , str. .

²⁹ Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

³⁰ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europska agencija za nadzor vrijednosnih papira i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

- (8) Kako bi se poboljšala ujednačena primjena Direktive 2011/61/EU, trebalo bi objasniti da se pravila o delegiranju utvrđena u članku 20. primjenjuju na sve poslove navedene u Prilogu I. toj direktivi i na pomoćne usluge iz članka 6. stavka 4. te direktive.
- (9) Isto tako, trebalo bi utvrditi zajednička pravila kako bi se osnovalo učinkovito unutarnje tržište za AIF-e koji odobravaju zajmove, osigurala ujednačena razina zaštite ulagatelja u Uniji, omogućilo da AIF-i razvijaju svoje aktivnosti odobravanjem zajmova u svim državama članicama Unije te kako bi se poduzećima iz EU-a olakšao pristup financiranju, što je ključni cilj unije tržišta kapitala („CMU”)³¹. Međutim, s obzirom na brz rast privatnog tržišta kredita, potrebno je ukloniti potencijalne mikro i makrobonitetne rizike AIF-ova koji odobravaju zajmove i koji bi se mogli proširiti na širi finansijski sustav. Kako bi se poboljšalo upravljanje rizicima na cijelom finansijskom tržištu i povećala transparentnost za ulagatelje, trebalo bi uskladiti pravila koja se primjenjuju na UAIF-e koji upravljaju fondovima koji odobravaju zajmove.
- (10) Kako bi se podržalo profesionalno upravljanje AIF-ima i ublažili rizici za finansijsku stabilnost, UAIF-i koji upravljaju AIF-ima koji se bave djelatnostima pozajmljivanja, uključujući kupnju zajmova na sekundarnom tržištu, trebali bi imati učinkovite politike, postupke i procese za odobravanje zajmova, procjenu kreditnog rizika te upravljanje kreditnim portfeljem i njegovo praćenje, koje bi trebalo periodično preispitivati.
- (11) Kako bi se ograničio rizik od povezanosti AIF-a koji odobravaju kredite s drugim sudionicima na finansijskim tržištima, od UAIF-a tih AIF-a trebalo bi zahtijevati da, ako je zajmoprimec finansijska institucija, svoj rizik diversificiraju, a svoju izloženost podvrgnu posebnim ograničenjima.
- (12) Kako bi se ograničio sukob interesa, UAIF-i i njihovo osoblje ne bi trebali primati zajmove od AIF-a koji odobravaju zajmove, a kojima upravljaju. Isto tako, depozitaru AIF-a i njegovu osoblju ili osobi kojoj je UAIF delegirao poslove i njezinu osoblju trebalo bi zabraniti primanje zajmova od povezanih AIF-a.
- (13) Direktivom 2011/61/EU AIF-ima bi trebalo priznati pravo da odobravaju kredite i tim kreditima trguju na sekundarnom tržištu. Kako bi se izbjegao moralni hazard i zadržala opća kreditna kvaliteta zajmova koje odobravaju AIF-i, takvi zajmovi trebali bi podlijegati zahtjevima za zadržavanje rizika kako bi se izbjegle situacije u kojima se zajmovi odobravaju samo da se prodaju.
- (14) Dugoročni nelikvidni zajmovi koje drži AIF mogu dovesti do neuskladenosti likvidnosti ako se otvorenom strukturon AIF-a ulagateljima omogućuje da učestalo otkupljuju svoje udjele ili dionice u fondu. Stoga je potrebno ublažiti rizike povezane s promjenom dospijeća tako da AIF-i koji odobravaju zajmove obvezno moraju imati zatvorenu strukturu jer zatvoreni fondovi ne bi bili osjetljivi na zahtjeve za otkup i mogli bi odobrene zajmove držati do dospijeća.
- (15) Trebalo bi objasniti da, ako UAIF podliježe zahtjevima utvrđenima u Direktivi 2011/61/EU u pogledu djelatnosti kreditiranja AIF-a kojim upravlja i zahtjeva

³¹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Unija tržišta kapitala za građane i poduzeća – novi akcijski plan“ (COM/2020/590 final).

utvrđenih u uredbama (EU) 345/2013³², (EU) 346/2013³³ i (EU) 2015/760³⁴ Europskog parlamenta i Vijeća, specifična pravila o proizvodima utvrđena u članku 3. Uredbe (EU) 345/2013, članku 3. Uredbe (EU) 346/2013 i poglavlu II. Uredbe (EU) 2015/760 trebala bi biti važnija od općenitijih pravila utvrđenih u Direktivi 2011/61/EU.

- (16) Kako bi se nadzornim tijelima olakšalo praćenje tržišta, moglo bi se poboljšati prikupljanje i dijeljenje informacija putem nadzornog izvješćivanja. Dvostruki zahtjevi za izvješćivanje koji postoje u zakonodavstvu Unije i nacionalnom zakonodavstvu, posebno u Uredbi (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća³⁵, Uredbi (EU) 2019/834 Europskog parlamenta i Vijeća³⁶, Uredbi (EU) br. 1011/2012 Europske središnje banke³⁷ i Uredbi (EU) br. 1073/2013 Europske središnje banke³⁸, mogli bi se ukinuti kako bi se poboljšala učinkovitost i smanjilo administrativno opterećenje za UAIF-e. Europska nadzorna tijela („ESA-e“) i Europska središnja banka (ESB), uz potporu nacionalnih nadležnih tijela, trebali bi prema potrebi procijeniti potrebe za podacima različitih nadzornih tijela kako bi promjene obrasca za nadzorno izvješćivanje UAIF-a bile učinkovite.
- (17) U pripremi za buduće promjene obveza nadzornog izvješćivanja trebalo bi proširiti opseg podataka koji se mogu zahtijevati od UAIF-a tako da se uklone ograničenja koja su usmjerena na glavne transakcije i izloženosti ili druge ugovorne strane. Ako ESMA utvrdi da je periodično potpuno objavljivanje portfelja nadzornim tijelima opravdano, u odredbama Direktive 2011/61/EU trebalo bi uzeti u obzir potrebno proširenje opsega izvješćivanja.
- (18) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost obveza nadzornog izvješćivanja, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća³⁹ trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se odredili sadržaj, obrasci i postupci za standardizaciju postupka nadzornog izvješćivanja od strane UAIF-a. Regulatornim tehničkim standardima trebali bi se utvrditi sadržaj, obrasci i postupci za

³² Uredba (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.–17.).

³³ Uredba (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.–38.).

³⁴ Uredba (EU) 2015/760 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o europskim fondovima za dugoročna ulaganja (SL L 123, 19.5.2015., str. 98.–121.).

³⁵ Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima finansijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Tekst značajan za EGP (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).

³⁶ Uredba (EU) 2019/834 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 u pogledu obveze poravnjanja, suspenzije obveze poravnjanja, zahtjevâ za izvješćivanje, tehnika smanjenja rizika za ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane, registracije i nadzora trgovinskih repozitorija te zahtjevâ za trgovinske repozitorije (SL L 141, 28.5.2019., str. 42.).

³⁷ Uredba (EU) br. 1011/2012 Europske središnje banke od 17. listopada 2012. o statističkim podacima o držanju vrijednosnih papira (SL L 305, 1.11.2012., str. 6.).

³⁸ Uredba (EU) br. 1073/2013 Europske središnje banke od 18. listopada 2013. o statistici imovine i obveza investicijskih fondova (SL L 297, 7.11.2013., str. 73.).

³⁹ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europska agencija za nadzor vrijednosnih papira i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

standardizaciju postupka nadzornog izvješćivanja, čime bi se zamijenio obrazac za izvješćivanje utvrđen u Delegiranoj uredbi Komisije (EU) br. 231/2013⁴⁰. Te bi regulatorne i provedbene tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrta koji je izradila ESMA.

- (19) Kako bi se standardizirao postupak nadzornog izvješćivanja, Komisiju bi trebalo ovlastiti i za donošenje provedbenih tehničkih standarda koje je izradila ESMA u vezi sa standardnim obrascima i podacima, učestalosti izvješćivanja i rokovima za izvješćivanje od strane UAIF-a. Komisija bi trebala donijeti taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u obliku delegiranog akta u skladu s člankom 291. TFEU-a te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.
- (20) Kako bi se osigurao učinkovitiji odgovor na likvidnosne pritiske u vrijeme tržišnog stresa i bolje zaštiti ulagatelji, u Direktivi 2011/61/EU trebalo bi utvrditi pravila za provedbu preporuka Europskog odbora za sistemske rizike (ESRB)⁴¹.
- (21) Kako bi se upraviteljima otvorenih AIF-a sa sjedištem u jednoj od država članica omogućilo da se nose s pritiscima povezanima s otkupom u stresnim tržišnim uvjetima, od njih bi se trebalo zahtijevati da, osim mogućnosti obustave otkupa, s uskladenog popisa iz Priloga odabera najmanje jedan alat za upravljanje likvidnošću. Kada UAIF odluči aktivirati ili deaktivirati taj alat, o tome bi trebao obavijestiti nadzorna tijela. Time bi se nadzornim tijelima omogućilo lakše sprječavanje mogućih prelijevanja likvidnosnih napetosti na šire tržište.
- (22) Kako bi mogli donijeti odluku o ulaganjima u skladu sa svojom sklonosću preuzimanju rizika i potrebama za likvidnošću, ulagatelje bi trebalo obavijestiti o uvjetima za primjenu alata za upravljanje likvidnošću.
- (23) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u području upravljanja rizikom likvidnosti od strane upravitelja otvorenih fondova, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁴² trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se odredio postupak odabira i primjene alata za upravljanje likvidnošću radi lakše konvergencije tržišta i nadzora. Te bi regulatorne tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrta koji je izradila ESMA.
- (24) Kako bi se osigurala zaštita ulagatelja i uklonili rizici za finansijsku stabilnost, nadležna tijela trebala bi moći zahtijevati da upravitelj otvorenog fonda aktivira ili deaktivira odgovarajući alat za upravljanje likvidnošću.
- (25) Depozitari imaju važnu ulogu u zaštiti interesa ulagatelja i trebali bi moći obavljati svoje dužnosti bez obzira na vrstu skrbnika koji čuva imovinu fonda. Stoga je središnje depozitorije vrijednosnih papira (CSD) potrebno uključiti u lanac skrbništva kada pružaju usluge skrbništva AIF-ima kako bi se osiguralo da u svim slučajevima

⁴⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 231/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na izuzeća, opće uvjete poslovanja, depozitare, finansijsku polugu, transparentnost i nadzor (SL L 83, 22.3.2013., str. 1.–95.).

⁴¹ Preporuka Europskog odbora za sistemske rizike od 7. prosinca 2017. o likvidnosnim rizicima i rizicima finansijske poluge u investicijskim fondovima, ESRB/2017/6, 2018/C 151/01.

⁴² Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europska agencija za nadzor vrijednosnih papira i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

postoji stabilan protok informacija između skrbnika imovine AIF-a i depozitara. Kako bi se izbjegli nepotrebni napor, depozitari ne bi trebali provoditi *ex ante* dubinsku analizu ako CSD-ima namjeravaju delegirati skrbništvo.

- (26) Kako bi se poboljšala nadzorna suradnja i učinkovitost, nadležna tijela države članice domaćina trebala bi moći nadležnom tijelu UAIF-a uputiti obrazložen zahtjev da protiv određenog UAIF-a poduzme nadzorne mjere.
- (27) Nadalje, kako bi se poboljšala nadzorna suradnja, ESMA bi trebala moći zahtijevati da nadležno tijelo pred njom iznese slučaj koji ima prekogranične posljedice i može utjecati na zaštitu ulagatelja ili finansijsku stabilnost. ESMA-ine analize takvih slučajeva drugim će nadležnim tijelima omogućiti bolje razumijevanje pitanja o kojima se raspravlja te pridonijeti sprječavanju sličnih slučajeva u budućnosti i zaštiti integriteta tržišta AIF-a.
- (28) Kako bi podržala konvergenciju nadzora u području delegiranja, ESMA bi trebala provesti usporednu analizu nadzornih praksi s posebnim naglaskom na sprječavanju stvaranja fiktivnih subjekata. ESMA-ine usporedne analize uzet će se u obzir pri preispitivanju mjera donesenih ovom Direktivom te će na temelju njih Europski parlament, Vijeće i Komisija dobiti uvid u dodatne mjere koje bi mogle biti potrebne za potporu učinkovitosti sustava delegiranja utvrđenih u Direktivi 2011/61/EU.
- (29) Nekim koncentriranim tržištima nedostaje konkurentna ponuda usluga depozitara. Kako bi se riješio problem manjka pružatelja usluga, koji može dovesti do povećanih troškova za UAIF-e i smanjenja učinkovitosti tržišta AIF-a, nadležna tijela trebala bi moći UAIF-ima ili AIF-ima dopustiti da se koriste uslugama depozitara iz drugih država članica dok Komisija u kontekstu preispitivanja Direktive 2011/61/EU ne procijeni bi li bilo prikladno predložiti mjere za postizanje integriranijeg tržišta.
- (30) Mogućnost imenovanja depozitara u drugoj državi članici trebala bi biti popraćena povećanim dosegom nadzora. Stoga bi se od depozitara trebalo zahtijevati da surađuje ne samo sa svojim nadležnim tijelima, nego i s nadležnim tijelima AIF-a koji ga je imenovao te s nadležnim tijelima UAIF-a koji upravlja AIF-om ako se ta nadležna tijela nalaze u državi članici koja nije država članica depozitara.
- (31) Kako bi se bolje zaštitili ulagatelji, trebalo bi povećati protok informacija između UAIF-a i ulagateljâ u AIF. Kako bi se ulagateljima u AIF omogućilo bolje praćenje troškova investicijskog fonda, UAIF-i bi trebali utvrditi naknade koje će snositi UAIF ili njegova povezana društva te periodično izvješćivati o svim naknadama i pristojbama koje su izravno ili neizravno raspodijeljene AIF-u ili nekom od njegovih ulaganja. Od UAIF-a bi trebalo zahtijevati i da ulagatelje izvješćuju o sastavu portfelja odobrenih zajmova.
- (32) Kako bi se povećala transparentnost tržišta i učinkovito iskoristili dostupni podaci o tržištu AIF-a, ESMA-i bi trebalo dopustiti da u zbirnom ili sažetom obliku objavi tržišne podatke koje ima na raspolaganju te bi stoga standard povjerljivosti trebalo ublažiti kako bi se omogućila takva uporaba podataka.
- (33) Zahtjeve za subjekte iz trećih zemalja koji imaju pristup unutarnjem tržištu trebalo bi uskladiti sa standardima utvrđenima u zaključcima Vijeća iz 2020. o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe⁴³ i Direktivi (EU) 2015/849

⁴³

SL C 64, 27.2.2020., str. 8.

Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁴. Osim toga, AIF-i izvan EU-a ili UAIF-i izvan EU-a koji podliježu nacionalnim pravilima i koji su aktivni u pojedinačnim državama članicama trebali bi ispuniti zahtjev da se ne nalaze u trećoj zemlji koja se smatra nekooperativnom u poreznim pitanjima.

- (34) Direktivom 2009/65/EZ trebalo bi osigurati usporedive uvjete za društva za upravljanje UCITS-om ako nema razloga za održavanje regulatornih razlika za UCITS-e i UAIF-e. To se odnosi na sustav delegiranja, regulatorni tretman skrbnika, zahtjeve za nadzorno izvješćivanje te dostupnost i primjenu alata za upravljanje likvidnošću.
- (35) Kako bi se osigurala ujednačena primjena zahtjeva u pogledu sadržaja za društva za upravljanje UCITS-om, trebalo bi objasniti da bi u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad društva za upravljanje trebala nadležnim tijelima dostaviti informacije o ljudskim i tehničkim resursima koje će upotrijebiti za obavljanje svojih poslova i, prema potrebi, za nadzor osoba kojima su delegirani poslovi. Najmanje dva viša rukovoditelja koja su rezidentna u Uniji trebala bi biti zaposlena ili voditi posovanje društva za upravljanje u punom radnom vremenu.
- (36) Kako bi se osigurala ujednačena primjena Direktive 2009/65/EZ, trebalo bi objasniti da se pravila o delegiranju utvrđena u članku 13. te direktive primjenjuju na sve poslove navedene u Prilogu II. toj direktivi i na pomoćne usluge iz članka 6. stavka 3. te direktive.
- (37) Kako bi se uskladili pravni okviri direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu delegiranja, trebalo bi zahtijevati da društva za upravljanje UCITS-om nadležnim tijelima opravdaju delegiranje svojih poslova navodeći objektivne razloge za delegiranje.
- (38) Kako bi se izradio pouzdan pregled aktivnosti delegiranja u Uniji koje su uredene člankom 13. Direktive 2009/65/EZ i kako bi se oblikovale buduće odluke politike ili nadzorne mjere, nadležna tijela trebala bi ESMA-u obavješćivati o delegiranju ako društvo za upravljanje UCITS-om subjektima u trećim zemljama delegira više poslova upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima nego što ih samo obavlja.
- (39) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost postupka obavješćivanja u području delegiranja, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁵ trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se odredili sadržaj, obrasci i postupci za standardizaciju postupka obavješćivanja o UCITS-ovim postupcima delegiranja. Obrazac za obavješćivanje trebao bi sadržavati polja s podacima o aktivnostima koje čine poslove upravljanja rizicima i upravljanja portfeljem kako bi se utvrdilo je li društvo za upravljanje UCITS-om delegiralo više takvih poslova nego što ih je

⁴⁴ Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

⁴⁵ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europska agencija za nadzor vrijednosnih papira i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

zadržalo. Te bi regulatorne tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrtu koji je izradila ESMA.

- (40) Kako bi se dodatno uskladila pravila o delegiranju koja se primjenjuju na UAIF-e i UCITS-e te postigla ujednačenija primjena direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu određivanja uvjeta za delegiranje poslova društva za upravljanje UCITS-om trećoj osobi te uvjeta pod kojima se društvo za upravljanje UCITS-om može smatrati fiktivnim subjektom i stoga se više ne može smatrati upraviteljem UCITS-a. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, među ostalim na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva⁴⁶ od 13. travnja 2016. Konkretno, kako bi se osiguralo ravnopravno sudjelovanje u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (41) Ovom se Direktivom provode preporuke ESRB-a⁴⁷ kako bi se uskladili alati za upravljanje likvidnošću i kako bi ih upravitelji otvorenih fondova, uključujući UCITS-e, primjenjivali radi učinkovitijeg odgovora na likvidnosne pritiske u vrijeme tržišnog stresa i bolje zaštite ulagatelja.
- (42) Kako bi se društvima za upravljanje UCITS-om sa sjedištem u jednoj od država članica omogućilo da se nose s pritiscima povezanim s otkupom u stresnim tržišnim uvjetima, od njih bi se trebalo zahtijevati da, osim mogućnosti obustave otkupa, s uskladenog popisa iz Priloga odabera najmanje jedan alat za upravljanje likvidnošću. Kada društvo za upravljanje odluči aktivirati ili deaktivirati taj alat, o tome bi trebalo obavijestiti nadzorna tijela. Time bi se nadzornim tijelima omogućilo lakše sprječavanje mogućih prelijevanja likvidnosnih napetosti na šire tržište.
- (43) Kako bi mogli donijeti odluku o ulaganjima u skladu sa svojom sklonosću preuzimanju rizika i potrebama za likvidnošću, ulagatelje u UCITS trebalo bi obavijestiti o uvjetima za primjenu alata za upravljanje likvidnošću.
- (44) Kako bi se osigurala zaštita ulagatelja i uklonili rizici za finansijsku stabilnost, nadležna tijela trebala bi moći zatražiti da društvo za upravljanje UCITS-om aktivira ili deaktivira odgovarajući alat za upravljanje likvidnošću.
- (45) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u području upravljanja rizikom likvidnosti od strane upravitelja UCITS-a, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁸ trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se odredio postupak odabira i primjene alata za upravljanje likvidnošću radi lakše konvergencije

⁴⁶ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁴⁷ Preporuka Europskog odbora za sistemske rizike od 7. prosinca 2017. o likvidnosnim rizicima i rizicima finansijske poluge u investicijskim fondovima, ESRB/2017/6, 2018/C 151/01.

⁴⁸ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europska agencija za nadzor vrijednosnih papira i tržišta kapitala), izmjeni Odлуке br. 716/2009/EZ i stavljaju izvan snage Odлуke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

tržišta i nadzora. Te bi regulatorne tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrtu koji je izradila ESMA.

- (46) Kako bi se nadzornim tijelima olakšalo praćenje tržišta, prikupljanje i dijeljenje informacija putem nadzornog izvješćivanja trebalo bi poboljšati tako što bi se UCITS-u nametnule obveze nadzornog izvješćivanja. Od europskih nadzornih tijela i ESB-a trebalo bi zahtijevati da, prema potrebi uz potporu nacionalnih nadležnih tijela, procijene potrebe za podacima različitih nadzornih tijela s obzirom na postojeće zahtjeve za izvješćivanje u skladu s drugim zakonodavnim aktima Unije i nacionalnim zakonodavstvom, posebno Uredbom (EU) br. 600/2014, Uredbom (EU) 2019/834, Uredbom (EU) br. 1011/2012 i Uredbom (EU) br. 1073/2013. Ishod tog pripremnog rada omogućio bi donošenje utemeljene odluke politike o tome u kojoj bi mjeri i u kojem obliku UCITS trebao izvješćivati nadležna tijela o svojim transakcijama.
- (47) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost obveza nadzornog izvješćivanja, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. i člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁹ trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se odredili sadržaj, obrasci i postupci za standardizaciju postupka nadzornog izvješćivanja od strane UCITS-a. Te bi regulatorne tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrtu koji je izradila ESMA.
- (48) Kako bi se standardizirao postupak nadzornog izvješćivanja, Komisiju bi trebalo ovlastiti i za donošenje provedbenih tehničkih standarda koje je izradila ESMA u vezi sa standardnim obrascima i podacima, učestalosti izvješćivanja i rokovima za izvješćivanje od strane UCITS-a. Komisija bi trebala donijeti taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u obliku delegiranog akta u skladu s člankom 291. TFEU-a te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.
- (49) Kako bi se osigurala zaštita ulagatelja, a posebno kako bi se osiguralo da u svim slučajevima postoji stabilan protok informacija između skrbnika imovine UCITS-a i depozitara, režim o depozitaru trebalo bi proširiti kako bi se CSD-i uključili u lanac skrbništva ako UCITS-u pružaju usluge skrbništva. Kako bi se izbjegli nepotrebni napor, depozitari ne bi trebali provoditi *ex ante* dubinsku analizu ako CSD-ima namjeravaju delegirati skrbništvo.
- (50) Kako bi podržala konvergenciju nadzora u području delegiranja, ESMA bi trebala provesti usporedne analize nadzornih praksi s posebnim naglaskom na sprječavanju osnivanja fiktivnih subjekata. ESMA-ine usporedne analize uzele bi se u obzir pri preispitivanju mjera donesenih ovom Direktivom te bi na temelju njih Europski parlament, Vijeće i Komisija predložili dodatne mjere koje bi mogle biti potrebne za potporu učinkovitosti sustava delegiranja utvrđenih u Direktivi 2009/65/EZ.
- (51) Kako bi se poboljšala nadzorna suradnja i učinkovitost, nadležna tijela države članice domaćina trebala bi moći nadležnom tijelu države članice UCITS-a uputiti obrazložen zahtjev da protiv određenog UCITS-a poduzme nadzorne mjere.

⁴⁹

Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europska agencija za nadzor vrijednosnih papira i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

- (52) Nadalje, kako bi se poboljšala nadzorna suradnja, ESMA bi trebala moći zahtijevati da nadležno tijelo pred njom iznese slučaj koji ima prekogranične posljedice i može utjecati na zaštitu ulagatelja ili finansijsku stabilnost. ESMA-ine analize takvih slučajeva drugim će nadležnim tijelima omogućiti bolje razumijevanje pitanja o kojima se raspravlja te pridonijeti sprječavanju sličnih slučajeva u budućnosti i zaštiti integriteta tržišta UCITS-a.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2011/61/EU

Direktiva 2011/61/EU mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 4. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (ap):

„(ap) središnji depozitorij vrijednosnih papira” znači središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća*;

* Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.”;

- (2) članak 6. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 4. dodaju se sljedeće točke (c) i (d):

„(c) administraciju referentne vrijednosti u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011;

(d) servisiranje kredita u skladu s Direktivom 2021/... Europskog parlamenta i Vijeća;”;

- (b) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Članak 2. stavak 2., članak 15., članak 16. osim stavka 5. prvog podstavka te članci 23., 24. i 25. Direktive 2014/65/EU primjenjuju se ako usluge iz stavka 4. točaka (a) i (b) pružaju UAIF-i.”;

- (3) članak 7. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice zahtijevaju da UAIF koji podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za rad dostavlja sljedeće informacije o UAIF-u nadležnom tijelu svoje matične države članice:

- (a) informacije o osobama koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a, posebno u vezi s poslovima iz Priloga I., uključujući:

- i. detaljan opis njihove funkcije, titule i razine nadređenosti;
- ii. opis njihovih linija izvješćivanja i zaduženja u UAIF-u i izvan njega;
- iii. pregled vremena predviđenog za svako zaduženje;
- iv. opis tehničkih i ljudskih resursa koji podupiru njihove aktivnosti;

- (b) informacije o identitetu dioničara ili članova UAIF-a, izravnih ili neizravnih, fizičkih ili pravnih osoba koje imaju kvalificirane udjele te o iznosima tih udjela;

- (c) poslovni plan u kojem se navodi organizacijska struktura UAIF-a, uključujući informacije o tome kako UAIF namjerava ispuniti svoje obveze iz poglavlja II., III., IV. i, prema potrebi, poglavlja V., VI., VII. i VIII. te detaljan opis odgovarajućih ljudskih i tehničkih resursa kojima će se UAIF u tu svrhu koristiti;
 - (d) informacije o politikama i praksama nagrađivanja u skladu s člankom 13.;
 - (e) informacije o postupcima delegiranja i dalnjeg delegiranja poslova trećim osobama kako je navedeno u članku 20. te detaljan opis ljudskih i tehničkih resursa kojima će se UAIF koristiti za praćenje i kontrolu osobe kojoj su delegirani poslovi.”;
- (b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nadležna tijela tromjesečno obavješćuju ESMA-u o izdanim ili oduzetim odobrenjima za rad u skladu s ovim poglavljem.

ESMA vodi središnji javni registar u kojem je naveden svaki UAIF koji je dobio odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom, popis AIF-a kojima takav UAIF upravlja i/ili trguje u Uniji te nadležna tijela za svaki takav UAIF. Registar je dostupan u elektroničkom obliku.

Ako UAIF subjektima u trećim zemljama delegira više poslova upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima nego što ih zadrži, nadležna tijela o svakom takvom delegiranju jednom godišnje obavješćuju ESMA-u („obavijesti o delegiranju”).

Obavijesti o delegiranju uključuju sljedeće:

- (a) informacije o dotičnom UAIF-u i AIF-u;
 - (b) informacije o osobi kojoj su delegirani poslovi, uz navođenje njezina boravišta i činjenice je li regulirani subjekt ili nije;
 - (c) opis delegiranih poslova upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;
 - (d) opis zadržanih poslova upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;
 - (e) sve ostale informacije potrebne za analizu postupaka delegiranja;
 - (f) opis nadzornih aktivnosti nadležnih tijela, uključujući preglede dokumentacije i izravne nadzore te rezultate tih aktivnosti;
 - (g) sve pojedinosti o suradnji između nadležnog tijela UAIF-a i nadzornog tijela osobe kojoj su delegirani poslovi.”
- (c) dodaju se sljedeći stavci 8. i 9.:

„8. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi utvrdila sadržaj obavijesti o delegiranju te standardne obrasce, predloške i postupke za slanje obavijesti o delegiranju na jeziku koji je uobičajen u području financija. Standardni obrasci i predlošci uključuju polja s informacijama koja obuhvaćaju sve informacije iz stavka 5. četvrtog podstavka.

Komisiji je dodijeljena ovlast donošenja regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

9. ESMA najmanje svake dvije godine Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji dostavlja redovita izvješća o analizi tržišnih praksi u vezi s delegiranjem poslova subjektima u trećim zemljama i usklađenosti s člancima 7. i 20.”;

(4) u članku 8. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a imaju dovoljno dobar ugled i iskustvo s obzirom na strategije ulaganja koje slijedi AIF kojim upravlja UAIF, imena tih osoba i svake osobe koja ih nasljeđuje u toj funkciji bez odgode se priopćavaju nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a, a o poslovanju UAIF-a odlučuju barem dvije fizičke osobe koje taj UAIF zapošljava u punom radnom vremenu ili koje su se obvezale u punom radnom vremenu upravljati poslovanjem tog UAIF-a, rezidentne su u Uniji i ispunjavaju navedene uvjete;”;

(5) članak 15. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. dodaje se sljedeća točka (d):

”(d) za aktivnosti odobravanja zajmova, provode učinkovite politike, postupke i procese za odobravanje kredita, a za procjenu kreditnog rizika te za upravljanje kreditnim portfeljem i njegovo praćenje, te politike, postupke i procese ažuriraju, održavaju ih učinkovitima te ih redovito, a najmanje jednom godišnje, preispituju.”;

(b) između stavaka 4. i 5. umeću se sljedeći stavci od 4.a do 4.e:

„4.a UAIF osigurava da zajam koji je jednom zajmoprimecu odobrio AIF kojim upravlja ne prelazi 20 % kapitala AIF-a ako je zajmoprimec jedan od sljedećeg:

- (a) finansijsko društvo u smislu članaka 13. stavka 25. Direktive 2009/138/EZ;
- (b) subjekt za zajednička ulaganja u smislu članka 4. stavka 1. točke (a) ove Direktive ili u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 2009/65/EZ.”

Ograničenjem iz prvog podstavka ne dovode se u pitanje pragovi, ograničenja i uvjeti utvrđeni u uredbama (EU) 2015/760⁵⁰, (EU) 345/2013⁵¹ i (EU) 346/2013⁵².

4.b Ograničenje ulaganja od 20 % utvrđeno u stavku 4.a:

- (a) primjenjuje se do datuma utvrđenog u pravilima ili osnivačkom aktu AIF-a;
- (b) prestaje se primjenjivati kad AIF počne prodavati imovinu kako bi otkupio udjele ili dionice ulagatelja nakon isteka trajanja AIF-a;
- (c) privremeno se obustavlja (najviše 12 mjeseci) ako AIF prikuplja dodatna sredstva ili smanjuje postojeća.

4.c U datumu primjene iz stavka 4.b točke (a) uzimaju se u obzir posebnosti i obilježja imovine koju će AIF uložiti, a on ne smije biti kasniji od polovine trajanja AIF-a kako je navedeno u statutu AIF-a. U iznimnim okolnostima nadležno tijelo UAIF-a može nakon primitka propisno obrazloženog plana ulaganja odobriti produženje tog vremenskog ograničenja, ali ne na duže od jedne dodatne godine.

4.d AIF ne odobrava zajmove sljedećim subjektima:

- (a) svojem UAIF-u ili osoblju UAIF-a;
- (b) svojem depozitaru;

⁵⁰ Uredba (EU) 2015/760 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o europskim fondovima za dugoročna ulaganja (SL L 123, 19.5.2015., str. 98.–121.).

⁵¹ Uredba (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.–17.).

⁵² Uredba (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.–38.).

(c) subjektu kojem je njegov UAIF delegirao poslove u skladu s člankom 20.

4.e UAIF osigurava da AIF kojim upravlja kontinuirano zadržava 5 % zamišljene vrijednosti zajmova koje je odobrio i zatim prodao na sekundarnom tržištu.

Zahtjev iz prvog podstavka ne primjenjuje se na zajmove koje je AIF kupio na sekundarnom tržištu.”;

(6) u članku 16. umeću se sljedeći stavci od 2.a do 2.h:

„2.a UAIF osigurava da je AIF kojim upravlja zatvoren ako zamišljena vrijednost zajmova koje je AIF odobrio premašuje 60 % neto vrijednosti njegove imovine.

Uvjetom iz prvog podstavka ne dovode se u pitanje pragovi, ograničenja ili uvjeti utvrđeni u uredbama (EU) 345/2013, (EU) 346/2013 i (EU) 2015/760.

2.b Nakon procjene primjerenoosti u pogledu strategije ulaganja, profila likvidnosti i politike isplate UAIF koji upravlja otvorenim AIF-om odabire barem jedan odgovarajući alat za upravljanje likvidnošću s popisa navedenog u Prilogu V. točkama od 2. do 4. radi moguće primjene u interesu ulagatelja AIF-a. UAIF provodi detaljne politike i postupke za aktivaciju i deaktivaciju svakog odabranog instrumenta za upravljanje likvidnošću te operativne i administrativne mjere za primjenu takvog alata.

2.c UAIF koji upravlja otvorenim AIF-om može u interesu ulagatelja AIF-a privremeno obustaviti otkup ili isplatu udjela AIF-a ili aktivirati druge alate za upravljanje likvidnošću odabrane s popisa iz Priloga V. točaka od 2. do 4. i uključene u pravila fonda ili osnivačke akte UAIF-a.

Privremena obustava iz prvog podstavka predviđa se samo u iznimnim slučajevima kada to okolnosti zahtijevaju i kada je obustava opravdana s obzirom na interes ulagatelja u AIF.

2.d UAIF bez odgode obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice kada aktivira ili deaktivira alat za upravljanje likvidnošću naveden u stavku 2.b.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a bez odgode obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a, ESMA-u i ESRB o svim obavijestima primljenima u skladu s ovim stavkom.

2.e Države članice osiguravaju da su barem alati za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. dostupni UAIF-ima koji upravljaju otvorenim AIF-ima.

2.f ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju obilježja alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga V.

2.g ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda o kriterijima za odabir i primjenu prikladnih alata za upravljanje likvidnošću koje će UAIF-i upotrebljavati za upravljanje rizikom likvidnosti, uključujući odgovarajuće objave ulagateljima, pri čemu se uzima u obzir sposobnost takvih alata da smanje neopravdane prednosti za ulagatelje koji prvi otkupljuju svoja ulaganja te da ublaže rizike za finansijsku stabilnost.

2.h Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz stavaka 2.f i 2.g ovog članka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”;

(7) članak 20. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. UAIF-i koji namjeravaju delegirati svoje poslove trećim osobama koje u njihovo ime obavljaju jedan posao ili više njih navedenih u Prilogu I. ili usluge iz članka 6. stavka 4., o

tome obavješćuju nadležna tijela svoje matične države članice prije nego što postupci delegiranja stupe na snagu. Moraju se ispuniti sljedeći uvjeti.”;

(b) točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) UAIF mora biti sposoban dokazati da je osoba kojoj su delegirani poslovi osposobljena i u mogućnosti obavljati poslove i pružati usluge o kojima je riječ, da je odabrana uz dužnu pažnju i da je UAIF u mogućnosti u svakom trenutku učinkovito pratiti delegiranu djelatnost, u svakom trenutku dati daljnje upute osobi kojoj su delegirani poslovi i povući delegiranje s trenutačnim učinkom kad je to u interesu ulagatelja.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Na obvezu UAIF-a prema njegovim klijentima, AIF-u i njegovim ulagateljima ne smije utjecati činjenica da je UAIF delegirao poslove trećoj osobi ili bilo koje daljnje delegiranje, niti UAIF smije delegirati svoje poslove u mjeri da se, u osnovi, više ne može smatrati upraviteljem AIF-a ili pružateljem usluga i u mjeri u kojoj on postaje fiktivni subjekt.”;

(c) u stavku 4. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„4. Treća osoba može dalje delegirati sve poslove i pružanje usluga koji su joj delegirani ako su ispunjeni sljedeći uvjeti.”;

(8) članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 6. točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) treća zemљa u kojoj je depozitar osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive (EU) 2015/849.”;

(d) države članice u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a ako su one različite, matična država članica UAIF-a, potpisale su sporazum s trećom zemljom u kojoj je depozitar osnovan, koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, a treća zemљa nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća iz 2020. o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe⁵³;”;

(b) stavak 11. mijenja se kako slijedi:

i. u drugom podstavku točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) depozitar je postupio pažnjom dobrog stručnjaka pri odabiru i imenovanju treće osobe kojoj želi delegirati dio svojih poslova, osim ako je ta treća osoba središnji depozitorij vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD izdavatelja kako je definiran u članku 1. točki (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392*, te nastavlja postupati pažnjom dobrog stručnjaka pri povremenim preispitivanjima i stalnom praćenju treće osobe kojoj je delegirao dio svojih poslova, kao i postupaka trećih osoba u vezi s predmetima koji su joj delegirani;

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/392 od 11. studenoga 2016. o dopuni Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda povezanih sa zahtjevima za odobrenje za rad te nadzornim i operativnim zahtjevima za središnje depozitorije vrijednosnih papira (SL L 65, 10.3.2017., str. 48.).”;

ii. peti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

⁵³

SL C 64, 27.2.2020., str. 8.

„Za potrebe ovog stavka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD izdavatelja kako je definiran u članku 1. točki (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392* ne smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara.”;

(c) stavak 16. zamjenjuje se sljedećim:

„16. Depozitar svojim nadležnim tijelima, nadležnim tijelima AIF-a koji ga je imenovao depozitarom i nadležnim tijelima UAIF-a koji upravlja tim AIF-om na zahtjev stavlja na raspolaganje sve informacije koje je dobio tijekom obavljanja svojih dužnosti i koje mogu biti potrebne nadležnim tijelima AIF-a ili UAIF-a. Ako su nadležna tijela AIF-a ili UAIF-a različita od nadležnih tijela depozitara, nadležna tijela depozitara bez odgode dijele primljene informacije s nadležnim tijelima AIF-a i UAIF-a.”;

(9) članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) opis upravljanja rizikom likvidnosti AIF-a, uključujući prava isplate u uobičajenim i iznimnim okolnostima, uz objavljivanje mogućnosti i uvjeta za primjenu alata za upravljanje likvidnošću odabranih u skladu s člankom 16. stavkom 2.b te postojećih modaliteta isplate ugovorenih s ulagateljima.”;

ii. umeće se točka (ia):

„(ia) popis naknada i pristojbi koje će se primjenjivati u vezi s poslovanjem AIF-a i koje će snositi UAIF ili njegova povezana društva.”;

(b) u stavku 4. dodaju se sljedeće točke (d), (e) i (f):

„(d) portfelj odobrenih zajmova;

(e) svaka tri mjeseca, sve izravne i neizravne naknade i pristojbe koje su izravno ili neizravno naplaćene ili raspodijeljene AIF-u ili nekom od njegovih ulaganja;

(f) svaka tri mjeseca, svako matično društvo, društvo kći ili subjekt posebne namjene osnovan u vezi s ulaganjima AIF-a od strane UAIF-a, osoblja UAIF-a ili izravnih ili neizravnih povezanih društava UAIF-a.”;

(10) članak 24. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. UAIF redovito izvješće nadležna tijela svoje matične države članice o tržištim i instrumentima kojima trguje u ime AIF-a kojima upravlja.

UAIF dostavlja informacije o instrumentima kojima trguje, o tržištim čiji je član ili na kojima aktivno trguje te o izloženostima svakog AIF-a kojim upravlja.”;

(b) u stavku 2. briše se točka (d);

(c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju podaci o kojima se izvješće u skladu sa stavcima 1. i 2. ESMA uzima u obzir druge zahtjeve za izvješćivanje koji se primjenjuju na UAIF-e i izvješće koje se objavljuje u skladu s člankom 69.b stavkom 2.

ESMA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [unijeti datum 36 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”.

(d) dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. ESMA sastavlja načrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuju:

- (a) format i standardi za podatke za izvješća iz stavaka 1. i 2.;
- (b) učestalost i rokovi za izvješćivanje.

ESMA taj načrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [unijeti datum 36 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”;

(11) u članku 35. stavku 2. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) treća zemlja u kojoj je AIF izvan EU-a osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive (EU) 2015/849;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s matičnom državom članicom UAIF-a koji ima odobrenje za rad i sa svim drugim državama članicama u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, a treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća iz 2020. o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe⁵⁴.”;

(12) članak 36. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) treća zemlja u kojoj je AIF izvan EU-a osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive (EU) 2015/849.”;

(b) dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s matičnom državom članicom UAIF-a koji ima odobrenje za rad i sa svim drugim državama članicama u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te da treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća iz 2020. o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.”;

(13) u članku 37. stavku 7. točke (e) i (f) zamjenjuju se sljedećim:

„(e) treća zemlja u kojoj je UAIF izvan EU-a osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive (EU) 2015/849;

(f) treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU-a potpisala je sporazum s referentnom državom članicom, koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu

⁵⁴

SL C 64, 27.2.2020., str. 8.

razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća iz 2020. o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.”;

(14) umeće se sljedeći članak 38.a:

„Članak 38.a

Usporedna analiza primjene sustava delegiranja

1. ESMA redovito, a najmanje svake dvije godine, provodi usporednu analizu nadzornih aktivnosti nadležnih tijela u pogledu primjene članka 20. Ta usporedna analiza usmjerena je na mjere koje se poduzimaju kako bi se spriječilo da UAIIF-i koji delegiraju poslove upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima trećim stranama u trećim zemljama postanu fiktivni subjekti.
2. Pri provedbi usporedne analize ESMA upotrebljava transparentne metode kako bi osigurala objektivnu procjenu i usporedbu nadležnih tijela koja su predmet analize.”;

(15) u članku 40. stavku 2. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) treća zemlja u kojoj je AIF izvan EU-a osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive (EU) 2015/849;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s referentnom državom članicom i sa svim drugim državama članicama u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća iz 2020. o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.”;

(16) članak 42. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) treća zemlja u kojoj je UAIIF izvan EU-a ili AIF izvan EU-a osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive (EU) 2015/849.”;

(b) dodaje se sljedeća točka (d):

”(d) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a ili UAIIF izvan EU-a potpisala je sporazum s državom članicom u kojoj se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te treća zemlja nije navedena u Prilogu I. zaključcima Vijeća iz 2020. o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.”;

(17) u članku 46. stavku 2. točka (j) zamjenjuje se sljedećim:

„(j) u interesu ulagatelja ili javnosti zahtijevati od UAIIF-a da aktiviraju ili deaktiviraju alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. točke 1. ili 2. ili koji je odabrao UAIIF u skladu s člankom 16. stavkom 2.b, ovisno o tome što je prikladnije s obzirom na vrstu dotičnog otvorenog AIF-a ili grupe otvorenih AIF-a te zaštitu ulagatelja ili rizike za finansijsku stabilnost zbog kojih se postavlja taj zahtjev.”;

(18) članak 47. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Sve informacije koje na temelju ove Direktive razmjenjuju ESMA, nadležna tijela, EBA, Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća* i ESRB smatraju se povjerljivima, osim:

- (a) ako ESMA ili nadležno tijelo ili drugo dotično tijelo u trenutku priopćavanja navede da se takve informacije mogu objaviti;
- (b) ako je takva objava potrebna zbog pravnog postupka;
- (c) ako se objavljene informacije upotrebljavaju u sažetom ili zbirnom obliku u kojem se pojedinačni sudionici na financijskim tržištima ne mogu identificirati.

*Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).”;

(b) u stavku 4. dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) zahtijevaju od UAIF-a izvan EU-a koji u Uniji trguju AIF-ima kojima upravljaju ili od UAIF-a iz EU-a koji upravljaju AIF-ima izvan EU-a da aktiviraju ili deaktiviraju alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. točke 1. ili 2. ili koje je odabrao UAIF, ovisno o tome što je prikladnije s obzirom na vrstu dotičnog otvorenog AIF-a ili grupe otvorenih AIF-a te rizike za zaštitu ulagatelja ili financijsku stabilnost zbog kojih se postavlja taj zahtjev.”;

(19) članak 50. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Kad nadležna tijela jedne države članice imaju opravdane razloge za sumnju da je UAIF, koji ne podliježe nadzoru tih nadležnih tijela, počinio ili čini radnje koje su u suprotnosti s ovom Direktivom, ona o tome što je detaljnije moguće obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina dotičnog UAIF-a. Tijela koja primaju takvu obavijest poduzimaju primjerene mjere i obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela koja šalju takvu obavijest o ishodu tih mera i, u mjeri u kojoj je to moguće, o značajnim događajima u međuvremenu. Ovaj stavak ne dovodi u pitanje ovlasti nadležnog tijela koje šalje obavijest.”;

(b) umeću se sljedeći stavci od 5.a do 5.g:

„5.a Nadležna tijela matične države članice UAIF-a obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a, ESMA-u i ESRB prije izvršavanja ovlasti u skladu s člankom 46. stavkom 2. točkom (j) ili člankom 47. stavkom 4. točkom (d).

5.b Nadležno tijelo države članice domaćina UAIF-a može od nadležnog tijela matične države članice UAIF-a zahtijevati da izvršava ovlasti utvrđene u članku 46. stavku 2. točki (j) ili članku 47. stavku 4. točki (d), navodeći razloge za taj zahtjev i o tome obavijestivši ESMA-u i ESRB.

5.c Ako se nadležno tijelo matične države članice UAIF-a ne slaže sa zahtjevom iz stavka 5.b, o tome obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina UAIF-a, ESMA-u i ESRB, navodeći razloge.

5.d Na temelju informacija primljenih u skladu sa stavcima 5.b i 5.c ESMA nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a dostavlja mišljenje o izvršavanju ovlasti iz članka 46. stavka 2. točke (j) ili članka 47. stavka 4. točke (d).

5.e Ako nadležno tijelo ne poštuje ili ne namjerava poštovati mišljenje ESMA-e iz stavka 5.d, o tome obavješćuje ESMA-u navodeći razloge za takvo postupanje. ESMA može objaviti činjenicu da nadležno tijelo ne poštuje ili da ne namjerava poštovati njezino mišljenje. ESMA može i za svaki predmet posebno objaviti razloge koje je dostavilo nadležno tijelo. ESMA o toj objavi unaprijed obavješćuje nadležna tijela.

5.f Nadležno tijelo države članice domaćina UAIF-a može od nadležnog tijela matične države članice UAIF-a zahtijevati da bez odgode izvrši ovlasti utvrđene u članku 46. stavku 2., navodeći razloge za taj zahtjev te o tome obavijestivši ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost finansijskog sustava, ESRB.

Nadležno tijelo matične države članice UAIF-a bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina UAIF-a, ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost finansijskog sustava, ESRB o izvršenim ovlastima i svojim nalazima.

5.g ESMA može od nadležnog tijela zahtijevati da joj dostavi objašnjenja u vezi s posebnim slučajevima koji imaju prekogranične učinke, odnose se na pitanja zaštite ulagatelja ili su rizik za finansijsku stabilnost.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojima se navodi u kojim situacijama nadležna tijela mogu izvršavati ovlasti iz članka 46. stavka 2. točke (j), a u kojima mogu iznijeti zahtjeve iz stavaka 5.b i 5.f. Pri izradi tih standarda ESMA razmatra mogući učinak takve nadzorne intervencije na zaštitu ulagatelja i finansijsku stabilnost u drugoj državi članici ili Uniji.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”.

(20) u članku 61. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nadležna tijela matične države članice AIF-a ili u slučaju kad AIF ne podliježe nadzoru, nadležna tijela matične države članice UAIF-a, mogu dopustiti institucijama iz članka 21. stavka 3. točke (a) koje su osnovane u drugoj državi članici da budu imenovane kao depozitari. Ovom odredbom ne dovodi se u pitanje cjelovita primjena članka 21., uz iznimku stavka 5. točke (a) tog članka o mjestu na kojem depozitar treba biti osnovan.”;

(21) umeće se sljedeći članak 69.b:

„Članak 69.b

Preispitivanje

1. Do [unijeti datum 60 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive] te nakon usporednih analiza ESMA-e iz članka 38.a i izvješća ESMA-e u skladu s člankom 7. stavkom 9., Komisija pokreće preispitivanje funkcioniranja pravila utvrđenih ovom Direktivom i iskustva stečenog u njihovoj primjeni. To preispitivanje obuhvaća ocjenu sljedećih aspekata:
 - (a) učinak dostupnosti i aktivacije alata za upravljanje likvidnošću od strane UAIF-a na finansijsku stabilnost;

- (b) učinkovitost zahtjeva za odobrenje za rad UAIF-a iz članaka 7. i 8. i sustava delegiranja iz članka 20. ove Direktive u pogledu sprječavanja osnivanja fiktivnih subjekata u Uniji;
 - (c) primjerenost zahtjeva iz članka 15. koji se primjenjuju na UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji odobravaju zajmove;
 - (d) primjerenost dopune ove Direktive putovnicom za depozitare.
2. Do [unijeti datum 24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive] ESMA Komisiji podnosi izvješće o razvoju integriranog prikupljanja nadzornih podataka, kojemu je svrha:
- (a) smanjiti udvostručavanje i nedosljednosti između okvirâ za izvještavanje u sektoru upravljanja imovinom i drugim finansijskim sektorima;
 - (b) standardizacija podataka te učinkovita razmjena i uporaba podataka o kojima relevantna nadležna tijela, kako na razini Unije tako i na nacionalnoj razini, već izvješćuju u bilo kojem okviru Unije za izvještavanje.
3. Pri pripremi izvješća iz stavka 2. ESMA blisko surađuje s Europskom središnjom bankom (ESB), drugim europskim nadzornim tijelima i, prema potrebi, nacionalnim nadležnim tijelima.
4. Nakon preispitivanja iz stavka 1. i nakon savjetovanja s ESMA-om Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem iznosi zaključke tog preispitivanja.”;
- (22) Prilog I. mijenja se u skladu s Prilogom I. ovoj Direktivi;
- (23) Tekst u Prilogu II. ovoj Direktivi dodaje se kao Prilog V.

Članak 2.

Izmjene Direktive 2009/65/EZ

Direktiva 2009/65/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 2. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (u):

„(u) središnji depozitorij vrijednosnih papira” znači središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća*.”

* Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.);”

- (2) članak 7. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- (a) točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem društva za upravljanje imaju dovoljno dobar ugled i iskustvo s obzirom na vrstu UCITS-a kojim upravlja društvo za upravljanje, imena tih osoba i svake osobe koja ih nasljeđuje u toj funkciji bez odgode se priopćavaju nadležnim tijelima, a o poslovanju društva za upravljanje odlučuju barem dvije fizičke koje to društvo za upravljanje zapošljava u punom radnom vremenu ili koje su se obvezale u punom radnom vremenu upravljati poslovanjem tog društva za upravljanje, rezidentne su u Uniji i ispunjavaju navedene uvjete;

(c) zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad priložen je poslovni plan u kojem se navodi barem organizacijska struktura društva za upravljanje, koja uključuje tehničke i ljudske resurse koji će se upotrebljavati za poslovanja društva za upravljanje te informacije o osobama koje stvarno vode poslovanje tog društva za upravljanje, uključujući:

- i. detaljan opis njihove funkcije, titule i razine nadređenosti;
- ii. opis njihovih linija izvješćivanja i zaduženja u društvu za upravljanje i izvan njega;
- iii. pregled vremena predviđenog za svako zaduženje;”;

(b) dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) društvo za upravljanje dostavlja informacije o postupcima delegiranja poslova trećim stranama u skladu s člankom 13. i detaljan prikaz ljudskih i tehničkih resursa kojima će se društvo za upravljanje koristiti za praćenje i kontrolu osobe kojoj su delegirani poslovi.”;

(3) članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- i. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Društva za upravljanje koja svoje poslove namjeravaju delegirati trećim osobama koje u njihovo ime obavljaju jedan posao ili više njih navedenih u Prilogu II. i usluge iz članka 6. stavka 3., o tome obavješćuju nadležna tijela svoje matične države članice prije nego što postupci delegiranja stupe na snagu. Moraju se ispuniti sljedeći uvjeti:”;

- ii. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) ovlaštenje ne smije sprječavati učinkovitost nadzora nad društvom za upravljanje, a posebno ne smije sprječavati društvo za upravljanje da djeluje, ili da UCITS-om upravlja, u najboljem interesu ulagatelja i klijenata.”;

- iii. točke (g), (h) i (i) zamjenjuju se sljedećim:

„(g) ovlaštenje ne smije sprječavati osobe koje vode poslovanje društva za upravljanje da u svakom trenutku daju daljnje upute društvu kojem su delegirale poslove ili pružanje usluga ili da oduzmu ovlaštenje s trenutačnim učinkom ako je to u interesu ulagatelja i klijenata;

(h) uzimajući u obzir prirodu poslova i pružanja usluga koji se delegiraju, društvo kojem će se delegirati poslovi ili pružanje usluga mora biti osposobljeno i u mogućnosti obavljati poslove i pružati usluge o kojima je riječ; i

i. u prospektima UCITS-a potrebno je navesti usluge i poslove koje je društvo za upravljanje dopušteno delegirati na treće osobe u skladu s ovim člankom;”;

- iv. dodaje se sljedeća točka (j):

„(j) društvo za upravljanje mora imati objektivne razloge koji mogu opravdati cjelokupnu strukturu delegiranja.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Na odgovornost društva za upravljanje ili depozitara ne utječe činjenica da društvo za upravljanje delegira poslove ili pružanje usluga trećim osobama. Društvo za upravljanje ne delegira poslove ili pružanje usluga u mjeri da se, u osnovi, više ne može smatrati upraviteljem UCITS-a i u mjeri u kojoj postaje fiktivni subjekt.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci 3., 4., 5. i 6.:

„3. Ako društvo za upravljanje subjektima u trećim zemljama delegira više poslova upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima nego što ih zadrži, nadležna tijela o svakom takvom delegiranju jednom godišnje obavješćuju ESMA-u („obavijesti o delegiranju“).

Obavijesti o delegiranju uključuju sljedeće:

- (a) informacije o UCITS-u i njegovom društvu za upravljanje;
- (b) informacije o osobi kojoj su delegirani poslovi, uz navođenje njezina boravišta i činjenice je li regulirani subjekt ili nije;
- (c) opis delegiranih poslova upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;
- (d) opis zadržanih poslova upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;
- (e) sve ostale informacije potrebne za analizu postupaka delegiranja;
- (f) opis nadzornih aktivnosti nadležnih tijela, uključujući pregled dokumentacije i izravne nadzore te rezultate tih aktivnosti;
- (g) sve pojedinosti o suradnji između nadležnog tijela i nadzornog tijela osobe kojoj su delegirani poslovi.

4. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi utvrdila sadržaj obavijesti o delegiranju te standardne obrasce, predloške i postupke za slanje obavijesti o delegiranju na jeziku koji je uobičajen u području financija. Standardni obrasci i predlošci uključuju polja s informacijama koja obuhvaćaju sve informacije iz stavka 3.

Komisiji je dodijeljena ovlast donošenja regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

5. ESMA najmanje svake dvije godine Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji dostavlja redovita izvješća o analizi tržišnih praksi u vezi s delegiranjem poslova subjektima u trećim zemljama i usklađenosti s člancima 7. i 13.

6. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 112.a donosi mjere kojima se definiraju:

- (a) uvjeti za ispunjavanje zahtjeva iz stavka 1.;
- (b) uvjeti po kojima se smatra da je društvo za upravljanje UCITS-om delegiralo svoje poslove u mjeri da je postalo fiktivni subjekt te se više ne može smatrati upraviteljem UCITS-a, kako je navedeno u stavku 2.”;

(4) umeće se sljedeći članak 18.a:

„Članak 18.a

1. Države članice osiguravaju da su UCITS-u dostupni barem alati za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A.
2. Nakon procjene primjerenosti u pogledu strategije ulaganja, profila likvidnosti i politike isplate društvo za upravljanje odabire barem jedan odgovarajući alat za upravljanje likvidnošću s popisa navedenog u Prilogu II.A točkama od 2. do 4. i uključuje ga u pravila fonda ili osnivačke akte društva za investicije radi moguće primjene u interesu ulagatelja UCITS-a. Društvo za upravljanje provodi detaljne politike i postupke za aktivaciju i deaktivaciju svakog odabranog instrumenta za upravljanje likvidnošću te operativne i administrativne mjere za primjenu takvog alata.

3. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se definiraju i pobliže određuju obilježja alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A.
 4. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda o kriterijima za odabir i primjenu prikladnih alata za upravljanje likvidnošću koje će društva za upravljanje upotrebljavati za upravljanje rizikom likvidnosti, uključujući odgovarajuće objave ulagateljima, pri čemu se uzima u obzir sposobnost takvih alata da smanje neopravdane prednosti za ulagatelje koji prvi otkupljuju svoja ulaganja te da ublaže rizike za finansijsku stabilnost.
 5. Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz stavaka 3. i 4. u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”;
- (5) umeću se sljedeći članci 20.a i 20.b:

,,Članak 20.a

1. Društvo za upravljanje redovito izvješćuje nadležna tijela svoje matične države članice o tržištima i instrumentima kojima trguje u ime UCITS-a kojim upravlja.
2. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju podaci o kojima se izvješćuje u skladu sa stavkom 1. ESMA uzima u obzir druge zahtjeve za izvješćivanje koji se primjenjuju na društva za upravljanje i izvješće koje se objavljuje u skladu s člankom 20.b.

ESMA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [unijeti datum 36 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji je dodijeljena ovlast donošenja regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. ESMA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuju:
 - (a) format i standardi za podatke za izvješća iz stavaka 1.;
 - (b) učestalost i rokovi za izvješćivanje.

ESMA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [unijeti datum 36 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 20.b

1. Do [unijeti datum 24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive] ESMA Komisiji podnosi izvješće o razvoju integriranog prikupljanja nadzornih podataka, kojemu je svrha:
 - (b) smanjiti udvostručavanje i nedosljednosti između okvirâ za izvještavanje u sektoru upravljanja imovinom i drugim finansijskim sektorima te
 - (c) poboljšanje standardizacije podataka te učinkovite razmjene i uporabe podataka o kojima relevantna nadležna tijela, kako na razini Unije tako i na nacionalnoj razini, već izvješćuju u bilo kojem okviru Unije za izvještavanje.

2. Pri pripremi izvješća iz stavka 1. ESMA blisko surađuje s Europskom središnjom bankom (ESB), drugim europskim nadzornim tijelima i, prema potrebi, nacionalnim nadležnim tijelima.”;

(6) članak 22.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) depozitar je postupio pažnjom dobrog stručnjaka pri odabiru i imenovanju treće osobe kojoj namjerava delegirati dio svojih poslova, osim ako je ta treća osoba središnji depozitorij vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD izdavatelja kako je definiran u članku 1. točki (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392*, te nastavlja postupati pažnjom dobrog stručnjaka pri povremenim preispitivanjima i stalnom praćenju treće osobe kojoj je delegirao dio svojih poslova, kao i postupaka trećih osoba u vezi s predmetima koji su joj delegirani.

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/392 od 11. studenoga 2016. o dopuni Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda povezanih sa zahtjevima za odobrenje za rad te nadzornim i operativnim zahtjevima za središnje depozitorije vrijednosnih papira (SL L 65, 10.3.2017., str. 48.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Za potrebe ovog stavka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD izdavatelja kako je definiran u članku 1. točki (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392* ne smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara.”;

(7) u članku 29. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) rukovoditelji društva za investicije moraju imati dovoljno dobar ugled i iskustvo s obzirom na vrstu djelatnosti koju obavlja društvo za investicije te je stoga potrebno imena rukovoditelja i svake osobe koja ih nasljeđuje u toj funkciji bez odgode priopćiti nadležnim tijelima; o poslovanju društva za investicije moraju odlučivati najmanje dvije osobe zaposlene u punom radnom vremenu ili dvije fizičke osobe koje su se obvezale u punom radnom vremenu voditi poslove tog društva za upravljanje, rezidentne su u Uniji i ispunjavaju navedene uvjete; i „rukovoditelji” označuju one osobe koje, prema zakonu ili osnivačkom aktu, predstavljaju društvo za investicije ili koje stvarno određuju politiku društva;”;

(8) u članku 84. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Odstupajući od stavka 1.:

- (a) UCITS može, u interesu svojih imatelja udjela, privremeno obustaviti otkup ili isplatu svojih udjela ili aktivirati drugi alat za upravljanje likvidnošću odabran u skladu s člankom 18.a stavkom 2.;
- (b) u interesu imatelja udjela ili javnosti, nadležna tijela matične države članice UCITS-a mogu od UCITS-a zahtijevati da aktivira alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A točke 1. ili 2. ili koji je UCITS odabrao i o njemu obavijestio u skladu s člankom 18.a stavkom 2., ovisno o tome što je prikladnije s obzirom na vrstu UCITS-a i rizike zbog kojih je potrebno poduzeti tu mjeru.

Privremena obustava, navedena u točki (a) prvog podstavka, predviđa se samo u iznimnim slučajevima kada to okolnosti zahtijevaju i kada je obustava opravdana s obzirom na interes imatelja udjela.

3. UCITS bez odgode obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice i nadležna tijela svih država članica u kojima trguje svojim udjelima kada aktivira ili deaktivira alat za upravljanje likvidnošću iz stavka 2. točke (a).

Nadležna tijela matične države članice UCITS-a bez odgode obavješćuju ESMA-u i ESRB o svim obavijestima primljenima u skladu s ovim stavkom.

3.a Nadležna tijela matične države članice UCITS-a obavješćuju nadležna tijela svih država članica u kojima UCITS trguje svojim udjelima, ESMA-u i ESRB prije izvršavanja ovlasti u skladu sa stavkom 2. točkom (b).

3.b Nadležno tijelo država članica u kojima UCITS trguje svojim udjelima može zahtijevati od nadležnog tijela matične države članice UCITS-a da izvrši ovlasti iz stavka 2. točke (b), navodeći razloge za taj zahtjev i o tome obavijestivši ESMA-u i ESRB.

3.c Ako se nadležno tijelo matične države članice UCITS-a ne slaže sa zahtjevom iz stavka 3.b, o tome obavješćuje nadležno tijelo koje je iznijelo zahtjev, ESMA-u i ESRB, navodeći razloge neslaganja.

3.d Na temelju informacija primljenih u skladu sa stavnima 3.b i 3.c ESMA nadležnim tijelima matične države članice UCITS-a dostavlja mišljenje o izvršavanju ovlasti iz stavka 2. točke (b).

3.e Ako nadležno tijelo ne poštije ili ne namjerava poštovati mišljenje ESMA-e iz stavka 3.d, o tome obavješćuje ESMA-u navodeći razloge za takvo postupanje. ESMA može objaviti činjenicu da nadležno tijelo ne poštije ili da ne namjerava poštovati njezino mišljenje. ESMA može i za svaki predmet posebno objaviti razloge koje je dostavilo nadležno tijelo. ESMA o toj objavi unaprijed obavješćuje nadležna tijela.”

3.f ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u kojem se navodi u kojim situacijama nadležna tijela mogu izvršavati ovlasti iz stavka 2. točke (b). Pri izradi tih standarda ESMA razmatra mogući učinak takve nadzorne intervencije na zaštitu ulagatelja i finansijsku stabilnost u drugoj državi članici ili Uniji.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”.

(9) u članku 98. dodaju se sljedeći stavci 3. i 4.:

„3. Nadležno tijelo države članice domaćina UCITS-a može od nadležnog tijela matične države članice UCITS-a zahtijevati da bez odgode izvrši ovlasti utvrđene u stavku 2., navodeći razloge za taj zahtjev te o tome obavijestivši ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost finansijskog sustava, ESRB.

Nadležno tijelo matične države članice UCITS-a bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina UCITS-a, ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost finansijskog sustava, ESRB o izvršenim ovlastima i svojim nalazima.”

4. ESMA može od nadležnog tijela zahtijevati da joj dostavi objašnjenja u vezi s posebnim slučajevima koji imaju prekogranične učinke, odnose se na pitanja zaštite ulagatelja ili su rizik za finansijsku stabilnost.”;

(10) umeće se sljedeći članak 101.a:

„Članak 101.a

1. ESMA redovito, a najmanje svake dvije godine, provodi usporednu analizu nadzornih aktivnosti nadležnih tijela u pogledu primjene članka 13. Ta usporedna

analiza usmjerena je na mjere koje se poduzimaju kako bi se spriječilo da društva za upravljanje koja delegiraju poslove upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima trećim stranama u trećim zemljama postanu fiktivni subjekti.

2. Pri provedbi usporedne analize ESMA upotrebljava transparentne metode kako bi osigurala objektivnu procjenu i usporedbu nadležnih tijela koja su predmet analize.”;
- (11) umeće se sljedeći članak 110.a:

„Članak 110.a

Do [unijeti datum 30 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive] te nakon usporednih analiza i analiza iz članka 101.a i izvješća ESMA-e u skladu s člankom 13. stavkom 4., Komisija pokreće preispitivanje sustava delegiranja iz članka 13. u pogledu sprječavanja stvaranja fiktivnih subjekata u Uniji.”;

- (12) članak 112.a mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 13. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od četiri godina počevši od [unijeti datum stupanja na snagu ove Direktive.]”;

- (b) u stavku 3. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 12., 13., 14., 18.a, 20.a, 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. i 111. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.”;

- (c) u stavku 5. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Delegirani akt donesen na temelju članaka 12., 13., 14., 18.a, 20.a, 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. i 111. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”;

- (13) Prilog I. mijenja se u skladu s Prilogom III. ovoj Direktivi;

- (14) Tekst u Prilogu IV. ovoj Direktivi dodaje se kao Prilog II.A.

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice najkasnije do [unijeti datum 24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive] donose i objavljaju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.
2. Te odredbe primjenjuju od [...].

3. Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.
4. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljen u Bruxellesu,

*Za Europski parlament
Predsjednica*

*Za Vijeće
Predsjednik*